

TØRST

Takk, broder Vayle. [Tomt område på lydbåndet—Red.]

God kveld, venn. Det er et privilegium å være her i kveld. Dette er andre gangen jeg er her i Grantway-forsamlingen, sammen med min kjære broder, Mack, og hele denne fine staben her, og de kristne som deltar fra ulike menigheter, broder Lee Vayle. Og jeg traff nettopp en broder her, som, en—en nær venn av broder F.F. Bosworth, og visste ikke engang at broder Bosworth hadde reist hjem til Herren. Jeg sa: “Jeg føler det som om jeg møtte Elisa som øste vann over Elias’ hender”, og de hadde vært i utlandet og visste ikke at broder Bosworth hadde reist hjem til Herren, åttifire år gammel.

² Nå ønsker jeg å hilse de som er på telefonoverføringen i kveld, over hele landet, helt fra California til New York, og Texas og—og videre opp i ulike deler av landet, fra Maine til California. Så, vi har et—et system som kobler til disse telefonene, som har vært en stor velsignelse. Og nå har vi fått greie på av vår gode venn, broder Pearry Green, at de har en—en liten innretning som de kan sette på TV-apparatet, og ikke bare vil det være på telefonen men det vil bli sendt rett inn på TV-apparatet ditt også. Og de jobber med det nå.

³ Og, søster Mack, det gleder meg å se deg sitte her så fint ved orgelet i kveld. Og jeg ser mange av vennene mine nede fra Sierra Vista, og broder Borders . . . eller broder Roberson rettere sagt, fra Indiana; mange. Jeg ønsker å si til folket oppe på tabernaklet i kveld, ser ut som halvparten av dem er her nede, og fra tabernaklet i Jeffersonville.

⁴ Og til min venn der oppe, broder Kuhn, for at du ringte inn vedrørende forbønn for sykdom. Jeg ber over det, broder Kuhn. Bare ha tro. Vær ikke bekymret. Det vil gå bra.

⁵ Og nede i Texas, broder Blair, hvis du hører på i kveld, min broder, bare husk dette; at Gud som førte deg gjennom den første gangen, kan føre deg gjennom den andre. Og vi tror at Gud vil gi dette til deg. Og ikke godta djevelens løgn om noe. Husk bare at Gud er Gud, og det er . . . og Han er fremdeles den samme i går, i dag og for evig. Og vi elsker Ham og tror Ham, og vi ber for deg.

⁶ Til alle vennene våre i California; til broder Mercier og dem her oppe i Arizona, mange andre plasser, Phoenix; og broder Williams, og dere alle som er tilkoblet der i kveld, overalt, vi er virkelig takknemlige; og nede i Georgia. Og vi er virkelig takknemlige for dere alle sammen. Herren velsigne dere.

⁷ Jeg føler meg virkelig velkommen her i kveld, i denne fine menigheten, Assembly of God her i Grantway, og med broder

Mack, min gode venn. Gud har velsignet broder Mack. Jeg husker en gang i Canada, at han var . . . Jeg red på en sti, på en hest, langt inne i jungelen, og Den Hellige Ånd sa til meg at jeg skulle stige ned og be for broder Mack. I det øyeblikket var han i en nødssituasjon, og Herren helbredet ham. Og derfor er jeg så takknemlig for det, og å være samlet her i kveld med ham, for å tilbe Herren i denne fine Sannheten.

⁸ En mann som sitter på plattformen bak meg sa: “Tror ikke du kjenner meg.” Sa: “En gang plukket du meg opp, som en haiker”, og, jeg vet ikke, et sted oppe i Boston eller et eller annet sted, “Detroit, som haiker”.

⁹ Og jeg sa: “Vel, vanligvis prøver jeg å rekke ut en hånd, hvis jeg kan, til de som trenger det.”

¹⁰ Og så, i kveld, er vi alle trengende. Og vi ber om at Gud må gi oss en hjelpende hånd i kveld, med hjelp, med velsignelser, og med Hans nåde og barmhjertighet.

¹¹ Nå, jeg har en tendens til å tale lenge, men jeg vil prøve å ikke gjøre det i kveld. For folkene oppe i Ohio ringte nettopp, fru Dauch og gruppen der oppe, broder McKinney og broder Brown, og alle dem som er tilkoblet fra Ohio. Vi sender dere hilsninger også. Det er sent oppe i New York, og jeg antar at klokken er rundt elleve eller tolv nå i New York. Og menighetene kom og ventet til dette tidspunktet, bare for møtet. Vi er takknemlige for de fine vennene rundt overalt.

¹² Nå, før vi åpner Ordet, la oss bare tale til Forfatteren et øyeblikk, mens vi bøyer våre hoder.

¹³ Kjære Himmelske Far, vi er . . . våre hjerter er over all måte glade, for dette privilegiet som vi har ved å være levende her i kveld, og samlet sammen med Ditt folk. Folket . . . og som vi tror skal leve evig. Nå eier vi Evig Liv, fordi: “Du ga Din enbårne Sønn, for at hver den som tror på Ham ikke skulle gå fortapt, men ha evig Liv.” I Sin pilegrimsreise her på jorden, lærte Han oss: “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv; og skal ikke komme for dommen, men har gått over fra døden til Livet, fordi vi trodde på Guds enbårne Sønn.” Hvor vi takker Deg for denne mektige Frelseren! Og vi ber i kveld, at Hans mektige Nærvær vil så velsigne oss sammen her, idet vi leser Hans Ord og taler over Det. La Den Hellige Ånd bringe det ut til hvert hjerte over hele landet, Herre, hvor enn folk er samlet sammen.

¹⁴ Velsign andre forkynnere som er på talerstolen. Vi ber, Far, at Du må velsigne denne Grantway-forsamlingen; dens pastor, hans kone, hans barn; diakonene, tillitsvalgte og hele styret. Og Far, må vi sammen arbeide for Guds Rike mens det er nok Lys til å se hvor vi går, for tiden kommer da ingen kan arbeide. Og Far, mens vi har dette privilegiet, må vi—må vi bruke tiden godt, Herre. Må vi, det bli gitt oss. Helbred de syke og de plagede over

hele landet. Må Guds Nærvær bli kjent i enhver krik og krok av landet i kveld.

¹⁵ Vi innser at dommen rammer. Store katastrofer inntreffer, og nasjonen rystes, og jordskjelv på forskjellige steder. Store historiske domshendelser som vi har hørt om fra tidligere tider, gjennom Bibelen, og vi ser det gjentar seg igjen i dag. Profetien sier: “Som det var på Noahs tid, slik vil det være i Menneskesønnens komme. Som det var på Lots tid, slik skal det være i Menneskesønnens komme”, og vi ser at det skjer nå. “Menneskets hjerter svikter; en tid med forvirring; nød blant nasjonene.” Gud, vi vet at vi er ved endens tid.

¹⁶ Hjelp oss, Herre, å—å bringe Budskapet til hver krik og krok, til hvert barn som Du har bestemt til Liv. Gi det, Herre. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen. Herre, velsign nå lesningen av Hans Ord.

¹⁷ Nå, mange av dere liker å følge med i Bibelen, der en forkynner leser. Og jeg ønsker å lese i kveld, et par, tre vers fra Salmene, Salme 42, for å ha en tekst som utgangspunkt. Og jeg har skrevet ned noen Skriftsteder her, og jeg ønsker å henvise til dem, hvis jeg kan, idet vi går videre i de neste minuttene, for å tale over dette emnet. Davids Salme. David skrev Salmene.

¹⁸ Nå mens dere slår opp, kan jeg si dette. Mange mennesker sier: “Vel, er Salmene inspirert?” Ja visst, er de det. De er . . .

¹⁹ Alt som er—som er i Bibelen er inspirert, enten det er historie, enten det er sanger, hva enn det er. Det er inspirert. Jesus sa: “Har dere ikke lest hva David sa i Salmene?” Og så tror jeg, selvsagt, at Salmene er sanger. Og hvis sanger er inspirert av Gud, noe jeg tror de er, og profetiske også, så håper jeg at jeg står der den dagen når denne sangen går i oppfyllelse.

Det skal bli et møte i luften,
I den herlige tid som kommer;
Vil møte deg, og hilse på deg over der;
I Hjemmet over skyen;
Slik en sang er aldri hørt, aldri hørt av dødelige
ører,
Det vil bli herlig, det er visst!
Og Guds Egen Sønn vil være Den som leder
I dette møtet i luften.

Åh, jeg—jeg ønsker å være der da!

²⁰ Nå Salme 42.

*Som hjorten stønner etter rennende vann, slik lengter
min sjel etter deg, Gud.*

*Min sjel tørster etter Gud, etter den levende Gud. Når
skal jeg komme og tre fram for Guds åsyn?*

*Dag og natt har mine tårer vært min mat, mens
min . . . de sier til meg hele dagen: Hvor er din Gud?*

21 Jeg tror David må ha vært i nød da han skrev denne Salmen. Og vanligvis må det nød til for å bringe det beste ut av et menneske. Det er faktisk, det er da Gud . . . når vi begynner å faste, mange ganger, for å få oss selv i en stilling der vi får oss selv ut av veien. Og jeg tror at da David var i en slik situasjon, så begynte han å grunne på Herren, begynte å tenke på disse tingene.

22 Mange ganger får Gud oss opp i—i et trangt hjørne der vi er nødt til å se opp. Noen ganger må vi til og med havne på ryggen på sykehuset, eller en seng et sted, slik at vi kan se opp for å se hvor Guds store velsignelser kommer fra.

23 Nå til ordet jeg ønsker å tale fra i kveld, ett ord fra Bibelen, og det står i det 2. verset, “tørst”, ordet: *Tørst*. Jeg kikket i ordboken da jeg søkte rundt etter dette ordet.

24 Jeg tenkte på en—en preken en gang, jeg talte over *Å tørste etter Liv*. Og jeg tok den ut fra Salmene også, da David sa: “Dine forskrifter”, tror jeg, “er mer verdifulle enn livet for meg”.

25 Så kikket jeg og tenkte på det ordet “tørst”, derfor slo jeg opp i ordboken, for å se hva det betyr. Og her er hva Webster sier: “Det er et smertefullt behov”, et smertefullt, når du trenger noe så sterkt at det blir smertefullt for deg.

26 Nå, det er—det er ikke en unaturlig ting, å tørste. Tørst er en—en naturlig ting. Det er ganske enkelt noe Gud har gitt oss, så vi kunne, for å gi oss et—et ønske om noe. Noen ganger har Gud også, har gitt deg et—et kontrolltårn, noe som er inni deg, som—som kontrollerer disse forskjellige behovene. Og denne tørsten, dette kontrolltårnet som er i et menneskehjerte, er noe Gud har gitt ham for å—å varsle ham om behovene som er nødvendige for ham.

27 Nå, det er to forskjellige slags tørst. Det er en tørst, fysisk. Og det er også en åndelig tørst. Jeg ønsker å lese dette igjen, det David sa.

Min sjel tørster etter Gud, etter den levende Gud . . .

28 Ikke noe historisk, eller noe som skjedde for noen år siden, eller—eller en historie som noen fortalte; men, “etter den levende Gud”, en Gud som alltid er nær. Og hans sjel tørstet etter den Guden, ikke etter noe historisk noe.

29 Nå finner vi ut, Gud gir kontrolltårnet til deg, for å gi deg tingene som du trenger. Nå, kontrolltårnet i deg er det som leder deg. Og denne tørsten strømmer inn i dette ko- . . . tårnet, kontrolltårnet, og forteller deg hva du trenger, åndelig talt. Kontrolltårnet i kroppen, og også i sjelen. Det er et kontrolltårn i kroppen, som forteller deg hva kroppen din trenger, og det bringes til deg ved tørst. Det er også et kontrolltårn i sjelen din, som forteller deg de åndelige tingene som du trenger, noe

i din ånd, og, og du kan ut fra dette vite hva slags liv som kontrollerer deg.

³⁰ Når du—når du kan se hva dine ønsker er, så kan du vite ut fra det, hva det er som er i deg, som skaper dette ønsket som du har. Ser dere, det er en bestemt ting som du tørster etter, og det—og det kan fortelle deg hva dette behovet i din sjel er, ut fra hvilken type tørst du har. Jeg håper dere kan forstå det.

³¹ Det er et—et kontrolltårn i sjelen, og ett i kroppen, og hvert tårn varsler ut sine respektive behov. Begge to sender ut et varsel om hva det er behov for, det sender ut en varselbølge.

³² For eksempel, kjødet tørster etter å tilfredsstille behovene som er i kroppen, og ånden lengter etter de tingene som er i sjelen, behovet der, og mange ganger er disse i strid med hverandre. Vi finner der, hva som er et stort problem i dag, at for mange mennesker prøver å leve mellom de to ønskene. For, den ene ønsker de jordiske ting, den andre ønsker de Himmelske ting.

³³ Slik som Paulus sa, beskriver det i Romerne 7,21: “Når jeg vil gjøre det gode, ligger det onde nær for hånden.” Når du prøver, har dere noen gang opplevd det, dere kristne? At når du prøver å gjøre noe som er verdifullt, går for å forsøke å gjøre noe godt, så oppdager du at djevelen er der på alle kanter, bare for å distrahere deg, alt som du ville . . . Og det er en god ting, det. Jeg ønsker å si dette, så de kristne kan vite det. At når du—når du begynner å gjøre noe, og det alltid er noe som prøver å forstyrre deg i å gjøre det, gjør det likevel. Det er djevelen som er der, og prøver å hindre deg i å gjøre det som er rett.

³⁴ Vel, mange ganger møter jeg mennesker som har lett for å bli litt nervøse. Når de prøver å gjøre noe, og—og oppdager at alt bare blokkerer det på alle kanter, så sier de: “Det var kanskje ikke Herrens vilje.” Skjønner? Nå, ikke la djevelen lyve for deg på den måten.

³⁵ Det første, er å finne ut om det er Guds vilje, eller ikke. Og så hvis du ønsker å vite om det er Guds vilje, se inn i Bibelen. Det er tingen som—som får deg på rett kjøll, er Guds Ord; og der ser du i Guds Ord om du kan gjøre det.

³⁶ Som for eksempel å søke etter dåpen i Den Hellige Ånd. Mange ganger har jeg støtt på mennesker som sier: “Vel, jeg har søkt etter Den Hellige Ånd, og jeg klarte ganske enkelt ikke å motta Den. Jeg tror ikke at Den er for meg. Hver gang jeg kneler ned, blir jeg syk. Og begynner jeg å be, hvis jeg faster, blir jeg syk. Og hvis jeg prøver å holde ut om natten, holde meg våken, blir jeg så søvnig. Jeg—jeg klarer ikke komme meg på beina.” Husk, det er djevelen. Fordi, Gud ønsker at du skal ha Den Hellige Ånd. Den er for hver den som vil.

³⁷ Mange ganger vil du oppdage når du blir bedt for i et møte, for Guddommelig helbredelse, så vil du dagen etter, helt sikkert, finne ut at djevelen vil gjøre det dobbelt så ille som det var dagen

før. Skjønner? Husk, det er bare satan som prøver å få deg bort fra velsignelsen som Gud har for deg. Skjønner? Ikke hør på den fyren. Skjønner? Press alltid på videre.

³⁸ Jeg erfarte dette helt nylig, på vei til Afrika. Om jeg noen gang har blitt presset av djevelen, så var det da jeg skulle til Afrika siste gang. Det ble en av de—de fineste møtene og stundene som jeg noen gang har hatt i utlandet. Jeg fikk, tror jeg, utført flere ting på den lille tiden jeg var der, i tillegg til jaktturen min, enn noen gang ellers. Jeg hadde alltid trodd at de menighetene ikke ville ha meg der, og fikk greie på . . . Jeg fikk et brev fra en eller annen, at det var, åh, at de ikke ville ha meg der, hele foreningen; og fant ut at det var én mann, med et brevark med organisasjonens navn, som sa: “Vi vil ikke ha deg”, han mente ham og hans familie. Skjønner? Så da jeg kom over dit . . . Ser dere, så “vi”, det var bare han og hans familie; og det var ikke folket i det hele tatt. Så, nå har en stor misjonsmark åpnet seg opp for oss.

³⁹ Ser dere, da Paulus sa: “Når jeg vil gjøre det gode, er det onde nær for hånden.”

⁴⁰ Bare la en nyomvendt komme til alteret i kveld, et sted her i dette tabernaklet eller—eller utover landet; og husk bare, i morgen vil mor være sintere enn noen gang, pappa vil være helt fra seg, og alle elevene på skolen. Og alt går bare helt på tverke, fordi det er satan som prøver å få deg til å snu. Han prøver å jage deg bort fra Veien. “Når jeg vil gjøre det gode, er det onde alltid nær for hånden.”

⁴¹ La oss nå se på tørsten, og la oss se om tørst egentlig er en naturlig ting. Jeg har opplevd at folk sier til meg: “Åh, det gjelder ikke meg. Jeg tror det bare er for noen mennesker som ønsker å være kristne.” Åh, nei. Det er feil. Det er faktisk noe som er felles for ethvert menneske. Det er virkelig sant. Da vi kom til dette landet i tidlige tider, fant vi indianerne her. Og indianerne, selv om de var hedninger på den tiden, så tilba de solen eller noe. Så lenge de er mennesker, er det noe i dem, en naturlig tørst, et rop etter Gud, et eller annet sted.

⁴² Langt inne i junglene, helt nylig der inne, fire hundre og åtti miles fra nærmeste sivilisasjon, var en liten by med rundt tre tusen mennesker, Beira i Mozambique. Vi fant innfødte som ikke engang . . . aldri hadde sett en hvit person. Jeg oppdaget en innfødt jente, hun hadde ingen klær på seg, (ingen av dem har noe særlig klær på seg), og hun satt oppe i et tre. Og jeg var på sporet av løven, og det var . . . jeg hørte noe som lignet et menneske som skrek. Denne innfødte jenta satt der oppe, med store øyne, og holdt på en baby. Og det hun var redd for . . . Det var hennes eneste beskyttelse, å komme seg opp i et tre, fra en løve, leopard eller noe, eller et eller annet dyr. Og hun hadde sett meg, og hørte at det var et menneske, men da hun kikket og

oppdaget en hvit person! Hun hadde aldri sett det i sitt liv, ser dere, og hun var livredd. Skjønner?

⁴³ Men når vi støter på disse menneskene, selv i sin primitive tilstand der ute, så har de sin gudstilbedelse. Før vi skulle på løvejakt, helte de utover noe slags maismel (det er det de spiser) på et lite blad, og klappet i hendene sine, og påkalte ånden til noe stort noe som de ikke visste hvor var (som en skytshelgen eller noe, for en katolikk), for å beskytte dem, så de ikke skulle bli drept under løvejakten.

⁴⁴ Ser dere, det er noe naturlig. Det er ikke en unaturlig ting å tørste etter Gud. Det er en naturlig ting. Det er bare noe du skulle gjøre. Gud har skapt deg på den måten. Og det er ikke noe supermenneske, det er faktisk bare et vanlig menneske. Det er ikke bare spesielt for noen mennesker.

⁴⁵ De sier: “Vel, jeg har sett noen mennesker leve et—et slikt seiersrikt liv, som om de er ovenpå hele tiden, de priser Gud. Skulle ønske jeg kunne føle det på den måten.” Vel, grunnen til at du føler det slik, det er tørsten inni deg. Og det er bare en naturlig ting. Ethvert menneske er skapt med tørsten etter Gud.

⁴⁶ Nå tar vi for oss noe av det naturlige. Tørst er først. La oss for eksempel ta tørsten etter vann. Som David sa her, å tørste etter “vannet”. Tørsten etter vann, kroppen er i behov av vann. Og hvis du ikke tilfredsstiller den tørsten, vil du dø. Du vil dehydreres, og du vil—du vil ikke overleve. Hvis du ikke klarer å skaffe vann til den tørsten, for å slukke den tørsten i den naturlige kroppen, vil du snart dø. Du vil ikke leve lenge. Du kan leve lengre uten mat enn du kan uten vann. Fordi, du kan faste i førti dager (Jesus gjorde det), antar jeg, uten—uten mat, men du kunne ikke greie deg så lenge uten vann. Du ville ganske enkelt tørke ut og dø. Du må ha vann. Og—og tørsten som oppstår i deg, ja, den er for å vise at kroppen trenger noe, for å holde seg i live. Kroppen er nødt til å ha vannet for å kunne holde seg i live. Du består i alle fall av åtti-og-noe prosent vann og petroleum, og du må få i deg disse kildene, for å holde deg i live. Som jeg har sagt, hvis du forsømmer det, vil du dø.

⁴⁷ Tørsten er også en alarm. Det er en alarmklokke, denne tørsten. Sjelen setter på en alarmklokke, et lite signal inni deg som forteller deg at døden ligger på lur. Så hvis du ikke får vann ganske snart, vil du dø. Og den blir høyere og høyere, og hvis du stadig utsetter den, vil du dø, fordi det er en alarmklokke.

⁴⁸ Slik som David beskrev det her i Salmene: “Som hjorten stønner etter rennende vann, slik lengter min sjel etter Deg, min Gud.” Som hjorten lengter etter rennende vann!

⁴⁹ Jeg har ofte tenkt, når jeg har lest dette om David. David var en skogsmann, en jeger. Og han jaktet på hjort, selvfølgelig. Og mange av oss på denne tiden jakter på dem. Hjorten er et hjortedyr.

⁵⁰ Og vi er klar over, hvis du noen gang har sett hundene, villhundene angripe en hjort. Og vanligvis har de, som prærieulven, en hoggtann. Og han kan gripe tak i hjorten rett over øret, *her*, med hele sin tyngde. Han kutter strupen på hjorten, og hjorten har ingen sjanse da. Men noen ganger vil hunden, som i Afrika der, vil villhunden gripe tak i hjorten rett i siden, dersom den bommer på strupen. Han griper tak i siden, den andre gangen. Og dersom hjorten er sterk nok og rask nok, klarer den å riste hunden bort.

⁵¹ Hjorten er mye raskere. Hunden lister seg innpå den når den ikke ser, og den er i motvind fra ham, og—og han—han vet ikke at hunden er nær.

⁵² Og så når villhunden griper tak i den, hvis den er virkelig rask, kan den kaste den av. Og, men når hunden slipper tak i siden, har den en hel munnfull av hjortens kjøtt. Eller når den griper tak i strupen dens noen ganger, hogger den til rett ved halsblodåren, og bommer på den. Og hjorten rister den av seg, og den får med seg en stor kjøttbit fra hjortens strupe, da begynner blodet å renne.

⁵³ Og da vil hunden komme rett på sporet av det blodet, etter hjorten. Og når hjortens liv begynner å ebbe ut, ettersom blodet, som er livsstrømmen til kroppen, når den begynner å ebbe ut, blir hjorten svakere. Og hunden eller ulven er da rett bak hjorten.

⁵⁴ Nå, hvis den hjorten ikke kan finne vann! Nå, vann har noe i seg, som, når hjorten drikker vannet, stopper det blødningen. Men hvis den ikke får vann til å kjøle seg ned, så fortsetter blodet å strømme raskere ut; fordi den løper, og hjertet pumper. Men hvis den kommer seg til vann, vil hjorten overleve.

⁵⁵ Vel, det er en viktig lekse der, ser dere, og David sier her: "Som hjorten stønner etter rennende vann, slik lengter min sjel etter Deg, min Gud."

⁵⁶ Nå, hjorten vet at hvis den ikke finner vann, er den ferdig. Den kan rett og slett ikke overleve. Jeg har fulgt sporene deres mange ganger etter at de har blitt såret. Når den kommer til en vannbekk, går den uti og drikker, så bestiger den bakketoppen; kommer ned igjen, går uti, drikker vann og så opp igjen. Du vil aldri nå den igjen, så lenge den kan følge bekkefarete. Men så fort den forlater bekkefarete, hvis den ikke klarer å finne en annen vannbekk et sted, vil du nå den igjen med det samme. Og nå vet hjorten det, derfor holder den seg rett ved vannet, der den kan komme til det ganske raskt. Nå, kan du tenke deg en hjort som værer, som har blitt fanget et sted der det ikke er noe vann?

⁵⁷ Og han sier: "Som hjorten tørster eller stønner (er en tørst) etter rennende vann, slik tørster min sjel etter Deg, Å Gud. Hvis jeg ikke kan finne Deg, Herre, vil jeg gå til grunne. Jeg—jeg—jeg kan ikke fortsette uten at jeg finner Deg!" Og når en mann eller

kvinne, gutt eller jente, får den slags tørst etter Gud, vil han finne noe. Skjønner?

⁵⁸ Men når vi nærmer oss det, bare sånn halvveis: “Vel, jeg vil knele ned og se hva Herren gjør.” Ser dere, du tørster ikke virkelig ennå. Det er nødt til å være en tørst mellom død og Liv, og da skjer det noe.

⁵⁹ Hjorten, også her er den . . . Vi finner ut at den også har en annen sans, en luktesans, som setter i gang en alarm i ham når fienden hans er nær. Den eier, denne lille skapningen, en—en sans for å beskytte seg selv. Og den—den har en liten alarm i seg, en liten ting, som kiler ham i nesen når fienden er nær. Den kan kjenne fienden i luften, og den vet at du er der, og den er borte. Noen ganger en halv mile borte, kan han lukte deg og komme seg bort, eller ulven eller en hvilken som helst fare. Den er i stand til å oppfatte det fordi den er skapt på den måten. Den er en hjort, av natur. Og den sansen i den er bare noe Gud har gitt den, sanser som den kan leve ved.

⁶⁰ Og jeg tenkte å sammenligne hjorten med et menneske som tørster etter Gud, før fienden kommer dit. Det er noe med et Guds barn, at når du en gang er født inn i Guds Ånd, mottar dåpen i Den Hellige Ånd, så er det noe ved den personen som kan oppfatte fienden. Du kan ta et menneske når det tar Skriften, og leser Skriften og prøver å legge noe til Skriften som er i strid med Skriften, et menneske som er fylt med Den Hellige Ånd kan [Broder Branham knipser i fingeren—Red.] oppfatte det ganske raskt. Det er noe som skurrer. Når han kommer til et punkt, og—og den lille bestemte sansen der inne, som er gitt for å beskytte livet ditt. Du, du må ikke, du må aldri gå for noe hvis det ikke nøyaktig er Guds Ord. Du må holde deg nøyaktig til det Ordet. Og, nå, og vi er beskyttet med den sansen så lenge vi er i Den Hellige Ånd.

⁶¹ Du kan lese, og for eksempel sier noen, og jeg begynner å lese i Markus 16, og står: “Og disse tegn skal følge dem som tror: I Mitt Navn skal de kaste ut djevler; de skal tale i nye tunger; eller ta opp slanger eller drikker de noe giftig, skal det ikke skade dem; om de legger hendene sine på de syke, skal de bli friske.”

⁶² Nå, så oppdager du en person som reiser seg opp og sier: “Nå, det var for den apostoliske tidsalder.” Det, nå, ganske raskt, hvis du har mottatt Den Hellige Ånd, er du blitt utrustet med den sansen. Alarmen går. Det er noe galt der. Skjønner? De prøver å bortforklare det, at det er for en annen tid, at du ikke egentlig trenger de tingene i dag. Men Jesus sa: “Disse tegn skal følge dem som tror.” Ser dere, det er en liten ting som slår alarm i deg, et lite signal, da vet du at det er feil og at det er dødens vei.

⁶³ For Jesus sa: “Om vi legger ett ord til Dette, eller tar ett Ord bort fra Det, vil vår del bli tatt ut av Livets Bok.” Ser dere, ikke ett Skriftsted. Vi må ta Det akkurat slik Det står. Og Gud

våker over Sitt Ord, for å utføre Det, og vi vet at Det må være helt riktig.

⁶⁴ Så derfor, uansett hva en menighet ville si, hva noen andre ville si, hvis du er født av Guds Ånd, blir du en del av Bibelen. Gud sa til Esekiel, han, profeten. Han sa: “Ta bokrullen og spis den”, da ble profeten og bokrullen en del av hverandre. Og det er den troende når han mottar Den Hellige Ånd; Den Hellige Ånd skrev Bibelen, og Guds Ånd er Guds Ord. “Mine Ord er Ånd. I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Hebreerne 13,8: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” Og når du er en del av Ordet, åh, så om noe kommer opp som er i motsetning til det Ordet, [Broder Branham knipser i fingeren—Red.] da er det et lite varselsignal som begynner ganske raskt. Ser dere, Det er for å advare deg om at døden er på vei. Vi skulle aldri gjøre det. Det er også . . .

⁶⁵ Disse tørstene er helt naturlige. De er naturlige for den kristne. De er naturlige for mennesket.

⁶⁶ Det er også en tørst etter suksess. Så mange mennesker i dag, hvor vi skolerer oss for denne tørsten! Vi så nettopp, at de hadde startet opp universitetet. Og vi går ned dit, og folk bruker tusenvis av dollar på å sende barna sine til skolen, og—og til universiteter og høyskoler og så videre, for å få en utdanning: “For å bli fremgangsrike”, kaller de det, “i livet”. Men nå har jeg ikke noe imot det, nå, det er helt i orden. Men for meg, du kunne få all utdannelsen i verden, og fremdeles har du ikke funnet den rette suksessen. Det er riktig. Fordi, det vil bare midlertidig gjøre ting litt lettere for deg her. Og det er . . . Men når du dør, så etterlater du deg alt det, og hele denne økonomien som vi har.

⁶⁷ Jeg sa det her om dagen i Phoenix. Jeg siterer det igjen at: “Hele denne moderne sivilisasjon, hele utdanningsprogrammet, hele vitenskapsprogrammet er alt sammen i strid med Guds Ord og Hans vilje.” Sivilisasjonen er fullstendig . . . Det vil aldri bli en sivilisasjon i den kommende verden, som denne. Dette er en fordervet sivilisasjon. Gud hadde Sin første sivilisasjon på jorden da Han talte Sine Ord og de kom opp, hvert frø etter sitt slag, og i den sivilisasjonen var det ingen død, sykdom, sorg. Og nå tar vi det som er i den vitenskapelige verden, som var satt her for å holde det sammen, og forvrenger det til noe, og det bringer død.

⁶⁸ Som med atombomben. Jeg kjenner ikke formelene til disse tingene, så det kan hende jeg sier noe galt. De tar uran for å dele et—et molekyl, og et molekyl splittes inn i atomer. Hva gjør det så? Det bare tilintetgjør, nesten, bare ødelegger. Alt som vi gjør!

⁶⁹ Vi tar medisin, blander *denne* formelen med *denne* formelen for å kurere *dette*, og putter det i oss. Og hva gjør vi? Vi ødelegger noe annet.

⁷⁰ Nå, jeg regner med at dere leste, leste forrige måneds *Reader's Digest*, at det stod at: "I denne tiden som vi lever i nå, at, unge menn og kvinner kan nå middelalder mellom tjue og tjuéfem år gamle." Tenk på det. Små jenter i overgangsalderen, og tjue, og tjueto og tjuetre år gamle, middelalderen. Dere ser, hva som har gjort det, det er denne kryssede maten og slikt som vi spiser. Ser dere, det er tingene, maten og levemåten vi har. Vitenskapsmenn har gitt oss det, og ved å gjøre det, tar de livet av deg.

⁷¹ Da jeg var i Afrika, så jeg gutter som aldri hadde tatt en dose medisin i hele sitt liv. De spiste kjøtt som hadde larver i seg. De drakk fra en dam som så ut til å kunne drepe en okse. Og jeg skjøt på et mål på to hundre yard, og jeg kunne ikke se det med en 7 x 50 kikkert. Og en mann på min alder stod der, og fortalte meg hvor den hadde truffet, med sitt blotte øye. Nå, hvis all denne moderne kulturen har gjort noe . . . Jeg føler at hvis jeg hadde hatt øynene og magen hans, ville jeg ha vært litt av en god mann. Ja.

⁷² Men slik er det, ser dere, det er det vitenskap, utdanning, sivilisasjon, vi er ødelagt av det. Vi ødelegger oss selv. Det begynte i Edens hage, og har fortsatt til i dag. Men, tørst etter suksess!

Så tørster vi etter fellesskap. Vi går, vi ønsker fellesskap.

⁷³ Det er som med en ung mann og en ung kvinne. Nå, det er ikke unødvendig eller ikke (jeg mener) unaturlig for en ung mann og en ung kvinne å—å elske hverandre. Det er en tørst etter kjærlighet. Det er alderen deres, og de—de elsker hverandre. Og det er ikke unaturlig, det er bare en naturlig ting for dem å gjøre det.

⁷⁴ Nå finner vi mange ting, i livet vi lever i den naturlige kroppen, som vi tørster etter. Det er bare noe som ligger i oss. Vi ønsker å gjøre det, vi føler absolutt at det er nødvendig. Og det er nødvendig at vi gjør det.

⁷⁵ Vi ser mange kvinner i disse dager, som tørster etter skjønnhet. Nå, det er ikke en kvinne . . . Det er en naturlig ting for en kvinne å tørste etter å være pen. Det er—det er hennes Gudgitte instinkt og—og hennes skjønnhet som Gud ga henne for hennes make. Og nå finner vi ut at kvinner ønsker å være på den måten. Hvorfor er det slik? Det er kun fordi det er noe Gud ga henne. Og det er ikke galt for kvinner å være pene. De skulle være det.

⁷⁶ Og, dere vet, de er den eneste skapningen der—der hunnen er penere enn hannen, det er i menneskeslekten. Ethvert annet dyr, ta kua til oksen, dådyret til hannhjorten, høna til hanen, morfuglen til farfuglen, alltid finner du at hannen er stor og vakker. Men i menneskeheten viste det hvor fordervelsen kom

inn, er det tvert imot; og det er kvinnene som er—er de vakre, og de ønsker å være vakre.

⁷⁷ Ikke som noen av disse merkelige skapningene som vi ser på gaten nå for tiden; nei, nei, ikke den slags skjønnhet. Nei. Det er det grusomste synet jeg noen gang har sett i mitt liv. Ja, sir. Det er fordervelsen som forderver den ekte tørsten.

⁷⁸ Nå, den ekte tørsten som en kvinne skulle ha, ville være å “kle seg i anstendige klær, og ha en Kristuslik ånd”, Første Timoteus 2,9. Nå, det er slik kvinnen skulle tørste etter å være. Nå, hvis du ønsker å være vakker, så er det måten å gjøre deg vakker på, ser dere, er en Kristuslik ånd, og kledd i anstendige klær.

⁷⁹ Åh, hjelpe meg, noen av disse menneskene i dag ute på gatene! Du kan ikke se forskjell på en mann og en kvinne, og det er en—det er det mest forferdelige du kunne . . . jeg ville ikke, det er—det er . . . Jeg—jeg har aldri sett noe lignende, blant mennesker. Det går utover det menneskelige. Øynene er sminket langt oppover slik som *det*, og dere vet, disse rare firfisle-lignende øynene, og alle disse underlige klærne. Og ja, det ser ikke . . . Alt så ute av form, de ser ikke engang ut som mennesker. Og noen av guttene her ute, med håret gredd nedover, med søsterens hårruller foran *her*, vet dere, ja, det er fullstendig forvrent! Det er riktig. Det er—det er—det er satan, og satan er forvrengeren.

⁸⁰ Da Gud skapte alt i Edens hage, var det nydelig, så kom satan inn og fordervet det. Satan kan ikke skape noe. Det er kun én Skaper, det er Gud. Men satan forderver den opprinnelige skapelsen. Og nå er han i gang med (dette ønsker jeg å tale over i kveld) å forderve den—den opprinnelige skapelsens tørst.

⁸¹ Vel, en kvinne, som jeg har sagt før, ønsker å være pen. Det er noe inni henne, så hun er feminin og hun ønsker å være på den måten.

⁸² Men slik de er på gaten i dag, hårfrisyre som en mann, kler seg i mannsklær; og med mennene er det omvendt, de kler seg i kvinneklær, og har hårfrisyre som en kvinne. Ser dere, det er en forvrengning, alt sammen! Maten din er fordervet. Livet ditt er fordervet. Tørsten din, fordervet. Ditt begjær er fordervet. Det er en fordervelsens tid!

⁸³ Jeg talte her, for ikke lenge siden, over *Satans Eden*. Gud brukte seks tusen år, og skapte et fullkomment Eden. Så kom satan og sprøytet frøene, og deformerte dem. Nå har han hatt seks tusen år, og han har fått sitt eget vitenskapelige Eden, rett tilbake igjen med en forvrengning av det rette.

⁸⁴ Og dette er hybridiseringens tid, hybridisering. Til og med menighetene i dag, har blitt hybrider. Det er riktig. De kommer inn hit, bare for å gå på møte, det er en losje i stedet for en menighet. En menighet er et sted hvor mennesker kommer

sammen og tilber Gud i Ånd og i Sannhet. Og i dag er det en losje. Vi går dit og bruker litt tid på å håndhilde og ha fellesskap, og ta litt svart kaffe bakerst i bygningen, og drar hjem inntil neste uke, og vi har gjort vår religiøse plikt.

⁸⁵ Nå, det er en pervers tid. Og satan forderver disse tørstene som Gud la i deg til å tørste. Satan forderver dem. Nå, hvis du ønsker å vite det rette, fordervelse . . .

⁸⁶ Hvis dere, kvinnene, ønsker å være vakre, så ta Første Timoteus 2,9, hvor det står “smykker seg i anstendige klær—klær, med en Kristuslik ånd, ydmyke, underordnet sine ektemenn” og så videre. Det er slik du skulle være smykket, livet ditt som du lever.

⁸⁷ Han forderver Guds sanne natur, og den sanne Guds tørst for kropp og sjel, ved syndens lyst. Synd, en fordervelse! Nå finner vi ut, en person i dag, måten de har mottatt denne fordervelsen; tørst etter Gud, tørsten etter å være vakker og alle disse tørstene. Etter, etter vann, de har forandret det ved å tilfredsstillte det med drikking. Tørsten etter glede, alle ønsker å ha glede; tørst etter fellesskap; alle disse store tørstene som Gud la ned i oss, slik at vi skulle tørste etter Ham. Gud skapte deg til å tørste etter Ham, og vi prøver å tilfredsstillte det med en eller annen slags tørst, med en eller annen slags forvrengning av den rette tørsten. Ser dere hvordan det er i det naturlige? Ser dere hvordan det er i det åndelige? Vi tror, at så lenge vi er medlem av menigheten, så avgjør det—det saken, det er alt vi trenger å gjøre. Vel, det er fullstendig feil. Nei.

⁸⁸ Gud vil at du skal tørste etter Ham! “Som hjorten stønner etter rennende vann, slik tørster min sjel etter Deg, min Gud.” Skjønner? Skjønner?

⁸⁹ Nå, hvis hjorten stønnet etter det rennende vannet, hva om noen kom forbi, og en annen hjortekamerat kunne komme forbi og sa: “Hør her, jeg skal si deg hva jeg—jeg kunne gjøre. Jeg vet om et gjørmehull her nede.” Vel, hjorten ville ikke ønsket det. Han, det ville ikke vært noe bra for ham.

⁹⁰ Og det er ikke noe som kan tilfredsstillte den tørsten som er i et menneske, før Gud kommer inn. Han må ha Den eller dø. Og ingen har en rett til å prøve å dysse ned eller tilfredsstillte den hellige tørsten som er i ham, ved verdens ting. Nei, sir. Det er ugudelig å gjøre det. Og hvis du tørster etter Gud, så ikke håndhils på predikanten og sett navnet ditt i boken. Hvis du tørster etter Gud, er det bare én ting som kan tilfredsstillte det, det er å møte Gud. Hvis du tørster etter Gud, er dette den eneste måten du kan møte Ham på, å gjøre det.

⁹¹ Og det ligger også en stor fare her, hvis du ikke passer på hva du gjør i det øyeblikket. Hvis du tørster etter Gud, vær sikker på at det er Gud du finner. Ser dere, vær sikker på at tørsten din blir tilfredsstillt. Men hvis satan har klart å villedde deg bort fra disse

naturlige lengslene, og det vil han gjøre hvis han kan, han vil—han vil ganske enkelt prøve å få deg til å være fornøyd.

⁹² En mann går ut, hva får en mann til å drikke seg full? Er fordi han er bekymret og plaget. Det er noe som mangler i ham.

⁹³ Jeg var hos Mayos', her for ikke lenge siden, og jeg var der oppe i et intervju. Og så kom det fram i dette at, da vi snakket om drikking, og jeg fortalte dem at min far drakk.

Sa: "Hva fikk ham til å drikke?"

Jeg sa: "Jeg vet ikke."

⁹⁴ Han sa: "Er fordi det var noe som (han) ikke var tilfredsstilt i ham, og han trodde at han kunne drikke for å få det ut av tankene sine."

⁹⁵ Akkurat da forstod jeg det, ser dere. Det var i virkeligheten Gud, var det eneste som kunne tilfredsstille den tørsten. Gud Selv er det eneste som kan tilfredsstille den menneskelige tørsten, å ta imot Gud.

⁹⁶ Nå, satan tar disse tingene som jeg sa og forvrenger dem. Så hvis du er—hvis du er . . . Hvis du ikke vil gi den tørsten den rette plassen i livet ditt, og ikke vil tørste og ta imot det som Gud har gitt for å stoppe den tørsten, for å slukke den, så vil satan lede deg til noen av sine stillestående kloakkummer i denne verden. Du må få det et eller annet sted. Hvis du ikke kan finne mat, ville du spise fra en søppeldunk. Skjønner? Og hvis du—hvis du ikke kunne finne vann, og du var døende, ville du drikke fra en—en hvilken som helst pytt, fordi du var i ferd med å gå til grunne.

⁹⁷ Men det er ingen grunn til det, når du tørster etter Gud, fordi Gud er en levende Gud, ikke noe historisk noe. "Min sjel tørster etter Deg, den levende Gud", Noe som gir levende vann, Noe som tilfredsstiller.

⁹⁸ Det er en annen natur, naturlig, bare en naturlig tørst i sjelens tørst. Du sier kanskje: "Broder Branhan, er sjelens tørst, er den naturlig?" Ja, det er naturlig for sjelen å tørste. Og det er fordi Gud skapte deg på den måten, for at du skulle tørste etter Ham. Han ønsker at du skal tørste etter Ham. Vel, Gud skapte deg på den måten. Han trengte ikke å skape deg slik, men Han gjorde det. Og hvis Han ikke hadde skapt deg slik, så du ville tørste, ville det vært en unnskyldning for Domstolen, ville sagt: "Jeg—jeg—jeg tørstet aldri etter Gud." Men det er ingen unnskyldning, du gjør det. Du gjør den til et eller annet; du kan gjøre den til din kone, du kan gjøre den til bilen din, du kan gjøre den til noe annet, du kan gå på møte og prøve å tilfredsstille den. Og jeg har ikke noe imot å gå på møte, men det er ikke tilfredsstillelsen. Det er å finne Gud, den levende Gud, Himmelens Gud, inn i din sjel, som tilfredsstiller den lengselen og tørsten som du lengter etter.

⁹⁹ Nå, for Han skapte deg slik at du kunne tørste etter Ham, etter Hans fellesskap. Nå, det er en ekte tørst etter fellesskap. Nå, vi ønsker å møte hverandre. Vi gjør det i kveld. Vi møtes her i kveld fordi vi liker å ha fellesskap med hverandre. Hvorfor gjør vi det? Fordi det er noe i oss som gjør at vi vil møte hverandre. Det er bare naturlig. Og nå møtes vi på en felles grunn her, det er fordi vi alle tørster etter Gud. Skjønner? Og så møtes vi regelmessig her på denne felles grunn i fellesskap. I menighetslokalet her i kveld kan det være mange ulike denominelle synspunkter og så videre; men når det kommer til den tørsten, kan vi møtes på en felles grunn, én grunn: vi tørster alle sammen. Noen tror kanskje på stenking, en annen på neddykking, og en på overøsing eller noe annet; men når det kommer til tørsten etter Gud, kommer vi—vi på én felles grunn. Og Gud skapte oss slik at vi ville gjøre det, tørste etter Ham og etter Hans fellesskap. Jeg vet ikke om noe . . .

¹⁰⁰ Da jeg var en liten gutt, jeg husker at jeg vokste opp i en virkelig fattig familie. Og jeg husker at jeg mange ganger ville gå ut med kamerater. Jeg kunne ikke kle meg opp så jeg kunne gå ut på et skikkelig sted. Men, jeg—jeg vet ikke, det er noe ved folk som jeg likte. Jeg likte å være sammen med dem. Men jeg var mer eller mindre det man kaller, det sorte får. Og da jeg ble frelst og fant dette Noe i meg, som jeg tørstet etter, en—en Venn, Noen som ville være en kamerat for meg, Noen jeg kunne stole på, Noen du kan sette deg ned med og dele problemene dine med. Og da . . . Jeg fant den ekte, sanne tilfredsstillelsen da jeg fant Jesus Kristus, den ekte, sanne Tilfredsstilleren som tar bort all—all . . . slukker all den tørsten og gir deg Noe som—som bare virker slik at ingenting kan erstatte Hans plass.

¹⁰¹ Og se nå hvordan satan prøver å forderve denne sjelens tilfredsstillelse, denne tørsten i sjelen! Han prøver å gi deg alt mulig for å tilfredsstille den. Og han er så forførerisk i denne fordervelsens tid. Dette er en fordervet verden. Det er en fordervet slekt. Det er et fordervet folk. Alt er blitt fordervet, og har fordervet det så gradvis inntil det har blitt den mest forføreriske tidsalderen som vi har . . . noe menneske noen gang har levd i. Det er mer forførerisk enn det noen gang har vært.

¹⁰² Nå, du kan bare—du kan bare ikke forestille deg hvor forførerisk nasjonen har blitt, selv blant våre egne brødre, det amerikanske folk.

¹⁰³ Jeg talte for en tid tilbake. Jeg var i skogen for noen uker siden og fant en—en—en sigarettpakke liggende i skogen. Og på den stod det: “En tenkende manns filter.” Og jeg gikk et lite stykke videre inn i skogen, og jeg kom tilbake; og stadig hadde jeg i tankene mine: “En tenkende manns filter, og en røykende manns smak.”

104 Vel, jeg var på Verdensutstillingen for et par år siden, husker da de hadde denne Yul Brynner og alle dem der borte, da de gjorde demonstrasjoner med sigaretter. Og hvordan de tok røyken over et stykke marmor, og tok en Q-tips og tørket nikotinen derfra, og overførte den til ryggen på en rotte. I løpet av syv dager hadde den så mye kreft at den ikke kunne komme seg på beina. Ser dere, fra én sigarett! Og så viste de hvordan dette kommer inn i en menneskelunge. Noen av dem sier: “Jeg inhalerer ikke. Jeg bare trekker det inn i munnen.” Viser hvordan det kommer inn i spyttet og går rett ned i strupen likevel, ser dere.

105 Og så sa denne mannen: “Dere hører så mye snakk om et filter.” Han sa: “Nå, hvis du har et behov”, det er en tørst, ser dere, “et behov for å røyke en sigarett, én vanlig sigarett kan tilfredsstille det behovet der og da. Men hvis du har et filter, trengs det fire sigaretter for å bli tilfredsstilt”, sa: “Fordi du får kun en fjerdedel av røyken.”

106 Og sa: “En røykende manns smak”? Ser dere, du kan ikke få røyk uten at du får tjære. Og når du får tjære, får du kreft. Så slik er det, ser dere, det—det er bare et salgstriks. Og jeg tenker på et—et tobakkskompani som er i dette landet, og—og det lever av dette landet, og så med et salgstriks som det, for absolutt å narre amerikanske borgere, for å villede dem. En tenkende manns filter? Det er kun et salgstriks for å selge mer sigaretter.

107 Så tenkte jeg på den tingen: “En tenkende manns Filter”, jeg tenkte, “det er en god ide”. Så det finnes en tenkende manns Filter, det er denne Bibelen. En—en tenkende manns filter som vil ta dette Filteret, Det vil frembringe en rettferdig manns smak. Skjønner?

108 Så du kan ikke trekke synd gjennom sidene i denne Bibelen. Nei, Den stopper den. Den filtrerer den ut. Og du kan gå på møte og bare ta imot hva som helst, men du kan ikke komme gjennom denne Bibelen og ha synd. Den vil ikke gjøre det. Den filtrerer ut all synd, og Den gir en hellig manns smak. Fordi hvis mannen tenker at han ønsker å være hellig, og være lik Gud og være en sønn eller datter av Gud, så ønsker han det rette slags Filter. Så Han stopper all synd på denne siden av Bibelen, og Han kan bare bringe Den Hellige Ånd gjennom Bibelen, som skrev Bibelen. Det er en hellig manns smak å ha denne tenkende manns Filter.

109 Så vi ser hvor forførerisk det er i dag. I Matteus 24,24 sa Jesus: “At i de siste dager, ville de to åndene være så like at de ville forføre selv de Utvalgte om det var mulig.” Hvor likt! Hvor, hvilken forvrengning av—av rett og galt vi har i dag!

110 Selv ikke i vår—i vår regjering, i vår politikk, har vi—vi en mann som vi kunne foreslå som politiker, som absolutt vil stå opp for hva han mener er rett. Hvor er dagens Patrick Henry og George Washington og Abraham Lincoln? Akkurat som

presidenten vår sa der: “Slik, hvis de vil ha kommunisme, kan de få det, hva enn folket vil ha.” Er det en—en mann som vil stå for sin overbevisning! En mann som står på et prinsipp, som står på prinsippene . . . bare ønsker å gå minste motstands vei.

¹¹¹ Og det er slik folk har blitt i menigheten. De ønsker å bli medlem av menigheten og de sier: “Åh, vel, det—det var det, jeg—jeg har blitt medlem av menigheten nå.” Du prøver å slukke den store, hellige tørsten som Gud la i deg, det Kontrolltårnet som prøver å vise deg til det rette, og du prøver å slukke den ved å bli medlem av en menighet, fremsi en trosbekjennelse eller noe lignende. Når det ikke er noe annet enn Guds Eget Nærvær og fylde i ditt liv, som kan tilfredsstillte den.

¹¹² Han blir ikke tilfreds med en trosbekjennelse. Du vil aldri trekke en trosbekjennelse gjennom Bibelen. Nei. Selv ikke den såkalte apostoliske trosbekjennelse vil komme gjennom Der. Vis meg i Bibelen hvor den apostoliske trosbekjennelse sier: “Jeg tror på Den hellige romerske katolske kirke; jeg tror på de helliges samfunn”; når Bibelen sier: “Det er én mellommann mellom Gud og mennesket, og det er Mannen Jesus Kristus.” Du vil aldri trekke det gjennom Bibelen.

¹¹³ Du vil aldri trekke alle disse dansene og shortsene og slikt som folk driver med i dag, twist og watusi og alle disse tingene, gjennom Guds Ord. Du vil aldri trekke denne moderne trenden i sivilisasjonen gjennom Bibelen. Den er imot det. Skjønner? Og du prøver å tilfredsstillte den tørsten, men, ser du, den vil . . . Denne Bibelen vil kun tilfredsstillte en rettferdig mann eller kvinnes smak. Denne Hellige Ånd som de ler av og sier: “Du har gått fra vettet.” Men Den tilfredsstiller den lengselen, dette noe som verden ikke kjenner noe til. De har fordervet seg selv fra sann Hellig Ånds dåp og Guds Ord, (til hva?) til kloakkummer, kirkens kloakkummer, med dogmer og læresetninger, og—og denominelle forskjeller og så videre.

Sier: “Er du en kristen?”

¹¹⁴ “Jeg er metodist. Jeg er baptist. Jeg er presbyterianer.” Det betyr ikke det minste for Gud, ikke det minste. Du kan ikke trekke de tingene gjennom Guds Bibel her. Og du prøver å slukke den hellige tørsten som Gud ga deg, til å tørste etter Ham. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

¹¹⁵ Nå, dere vet at David sa her, “etter den levende Gud.” Nå: “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Så det kan ikke bli noen tilfredsstillelse før dette Ordet, som er Gud, blir levende i deg, da ser du Gud Selv oppfylle løftene som Han ga i Bibelen.

¹¹⁶ Nå har vi forskjellige tolkninger av Bibelen. En menighet tolker Den på *denne* måten, en annen tolker Den på *den* måten, og en annen *denne* måten. Noen tar ikke mer enn en liten bit av Den; noen tar litt *her* og *der*, en bit av Den. Men Gud er

Sin Egen Tolk. Når Han gir et løfte og oppfyller det, så er det tolkningen av det.

¹¹⁷ Hvis jeg lovet dere at jeg ville være her i kveld, og her er jeg, så er det oppfyllelsen av mitt løfte. Hvis jeg sier at jeg vil møte dere i morgen, og jeg er der, så er det mitt løfte. Det er unødvendig med flere unnskyldninger, jeg må være der.

¹¹⁸ Og når Gud gir et løfte, og så kommer og oppfyller det løftet, så er det tolkningen av det løftet. Og jeg vil utfordre hvem som helst å ta Gud på Hans Ord, og se om ethvert Ord i Bibelen ikke er Sannheten. Det er riktig. Det er det som er tørsten der inne.

¹¹⁹ Du sier: “Hvis jeg hadde levd på Jesu tid, ville jeg ha gjort *så-og-så*.”

¹²⁰ Men, du lever jo på Hans tid. Hva gjør vi med det? Hva gjør vi? Du sier: “Vel?” Hva har dere gjort, kanskje det fariseerne gjorde. De tilhørte menigheten og fornektet Jesus Kristus.

¹²¹ Vi sier alltid i dag, folk prøver å si: “Vi sammenligner. Vi er nødt til å sammenligne Bibelblad med Bibelblad, Skriftsted med Skriftsted.” Det er ikke Sannheten. Nei, det er ikke Sannheten. “Dette greske ordet betyr *dette*, og *dette* betyr *det*.” Grekerne selv, langt tilbake i Nikearådet og skribentene der tilbake, de hadde ulike former. Den ene trodde det på denne måten, *denne* greske lærde mente *dette*, og den andre sa at *denne* mente det på *denne* måten. Og de kranglet om Det. Vi trenger ingen tolkning fra greske lærde eller greske ord.

¹²² “Å kjenne Ham er Liv”, Personen, Kristus Selv! Ikke å sammenligne. Det er en åpenbaring som Gud bygde Sin Menighet på. Og hvis vi ikke bygger på den samme Menigheten . . . Bibelen sa: “Abel, ved tro!” Og tro er en Guddommelig åpenbaring. Ser dere, tro er en Guddommelig åpenbaring. Ja vel. Det hele er altså bygd på åpenbaringen, og dersom ikke dette blir åpenbart for deg! Jesus sa: “Jeg takker Deg, Far, for at Du har skjult disse tingene for de vise i denne verden, og åpenbart det for de små som vil lære.” Ser dere, nå, det hele er bygd der, du må kjenne Personen!

¹²³ Og du kan ikke tilfredsstille den ved å bli medlem av en menighet. Du er nødt til å finne Personen, Gud Selv, som er Ordet og—og fortolkningen av Ham Selv i dag, løftene som Han ga i dag. Det folket som Han ville ha i denne tid, “Menigheten uten flekk og lyte”, betyr ikke en denominasjon; det betyr personene, individene uten flekk og lyte. “Vil være to i sengen, Jeg vil ta en og etterlate en; to på marken, Jeg vil ta en og etterlate en.” Men når Gud, den hellige tørsten etter å være lik Ham, og så ser du at Hans Ord er i deg, stadfester Seg Selv, at du er Guds tjener. Hva enn Gud sier, så vil du strekke deg rett etter det, da er du på vei gjennom den rette prosessen med å tilfredsstille denne hellige tørsten som er i deg.

¹²⁴ Åh, selvsagt vil folk le av deg og si: “Du har mistet forstanden. Du har blitt gal.” Men husk hva de drikker fra, ser dere. Se hvor de er hen. Kunne du forestille deg en stor artesisk brønn med sprudlende, fint vann, og noen befinner seg nede i disse vannhullene der nede, med døde rumpetroll, og læresetninger og alt annet liggende i seg, der de drikker og titter opp og gjør narr av deg? Åh! Ja, han vet ikke, han vet ikke hva slags—hva slags Kilde som slukker tørsten, som du lever ved. Det er helt riktig.

¹²⁵ Vi har en levende Gud. Ikke en som døde for nitten hundre år siden og ble i graven, men En som oppstod igjen. Hebreerne 13,8 sier: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” Den samme Hellige Ånd som falt på Pinsefestens Dag, er den samme Hellige Ånd som er her nå. Han er den tilfredsstillende Del, fordi Han er Ordet. Det er riktig. Den Hellige Ånd skrev Ordet, Han tolker Ordet. Bibelen sier i Andre Peter at Den Hellige Ånd skrev Bibelen: “Menn fra gammel tid, drevet av Den Hellige Ånd, skrev Bibelen.”

¹²⁶ Så du kan ikke gjøre det, du kan ikke tilfredsstille den hellige tørsten med noe annet enn Gud Selv som lever i deg, i Den Hellige Ånds Person. Utdannelse, kultur, medlemskap i menigheter, fremsi trosbekjennelser, det å tilhøre et fellesskap; alle disse tingene er vel og bra, men de vil absolutt ikke slukke den hellige stillheten, den—den hellige tørsten rettere sagt vil ikke stille den hellige tørsten.

¹²⁷ Jeg hørte på Billy Graham, den store evangelisten, her om kvelden. Jeg kan fortelle dere at jeg ber mer for ham nå enn noen gang før. Jeg så ham gi dem virkelig skarp kritikk for måten de handlet på. Han sa: “Den flokken med prester som kom nedover veien, med kragene snudd rundt!” Gikk nedover der hvor de ikke hadde noe å gjøre, for å blande seg opp i noe. Men de gikk nedover veien, [Broder Branham klapper i hendene—Red.] klappet i hendene og trampet med føttene. Vel, de så ut som unholy-rollers. Nå, ser dere, men de hadde noe de—de trodde på. De hadde noe, som begeistrer sjelen. De hadde noe som de var begeistret for. En eller annen kvinne kom og blandet seg borti noe der nede, og de trodde hun var en martyr, og hun hadde egentlig ikke noe der å gjøre. Nå, vi finner at disse mennene [Broder Branham klapper i hendene] hadde noe de kunne klappe i hendene for. De var glade. De holdt på med noe.

¹²⁸ Vel, hvis du kan gjøre det til et—et prinsipp som du mener er rett her; og deretter være i en kirke og noen klapper i hendene eller tramper takten med foten, så viser diakonene dem ut døren. Ser dere, de har ledet folket sitt til en skitten kloakkum med læresetninger og denominasjon, i stedet for å mate dem med det velsignede, hellige Guds Ord, som er overgitt ved Kraften av Jesu Kristi oppstandelse.

¹²⁹ Ser dere, de prøver å, de slukker tørsten sin ved å si: “Jeg er doktor *Så-og-så*”, eller ved å komme ut av et bestemt seminar eller en bestemt skole. Men det betyr absolutt ingenting, ingenting. Men, ser dere, de, de prøver å tilfredsstille seg selv, sier: “Nå, Gud vil anerkjenne meg fordi jeg er Hans pastor. Gud vil anerkjenne meg fordi jeg er hellig fader *Så-og-så*, eller biskop *Så-og-så*” eller—eller noe lignende. De prøver å slukke tørsten sin der, selv om man ikke kan gjøre det. “Jeg har en Ph.D, LL.D. Jeg har en bachelorgrad. Jeg har dette.” Det er helt i orden. Men, for meg betyr det bare at du er desto lenger borte fra Gud. Det er riktig. Stadig lenger og lenger bort fra Gud!

¹³⁰ Du kjenner kun Gud ved en erfaring. Du kan ikke utdanne Dette inn i deg. Det er født inn i deg! Det er noe som Gud gir deg. Utdannelse har ingenting med Det å gjøre. En av de største mennene i Bibelen kunne ikke engang skrive sitt eget navn, Peter. Det er helt riktig, han og Johannes, Bibelen sier: “De var begge ulærde og uten utdanning.” Men det behaget Jesus å gi ham Himmelrikets nøkler fordi han tørstet etter Gud. Amen. Å tørste etter Gud, fellesskap. Ja, sir. Åh, du store!

¹³¹ Jeg tenker på Jesaja, den unge mannen, åh, en fin, ung mann, han var der nede i templet en dag.

¹³² Den store kongen, og han beundret ham og tenkte at han var blant de største menn. Og han var også en stor mann. Han var oppdratt av fine foreldre, en god mor og far. Men da han begynte, var politikken hans ren, og han gjorde det som var rett for Gud. Og Jesaja så på ham og tenkte at han var en stor mann, hadde ham som et forbilde. Men ha ikke (aldri) noen mann, utenom Mannen Kristus Jesus, som ditt Forbilde. Alle mennesker vil feile. Etter en stund kom han til et punkt; han var—han var konge, men han forsøkte å ta plassen til en prest og gikk inn i templet, og han ble rammet av spedalskhet.

¹³³ Da ble Jesaja helt ute av seg, så han går ned til templet og han begynner å—å be, han tenkte han ville gå ned og be en stund. Og nå, se, den mannen var en profet; men der nede i templet som ung mann ropte han ut til Gud en dag, og en visjon viste seg for ham. Og da han gjorde det, så han Engler, Kjeruber, med Sine ansikter dekket med Sine—med Sine vinger, og Sine føtter dekket, og fløy med to vinger. Og De beveget Seg fram og tilbake, opp og ned gjennom templet og ropte: “Hellig, hellig, hellig er Herren Gud Allmechtig.”

¹³⁴ Og Jesaja, den sterke tørsten som han hadde hatt, han—han var kanskje skolert. Han—han hadde sannsynligvis en god utdanning. Han hadde en—en briljant oppfatning av hvordan Gud burde være. Han—han hadde hørt prestene. Han hadde vært i templet. Han var oppdratt til å være en—en troende, men, ser dere, han hadde aldri stått ansikt til ansikt med Det før. Skjønner? Han—han hadde et ønske om å gjøre rett. Han ønsket

å leve rett, men han hadde bare den teoretiske delen. Han hadde den teologiske siden av Det.

¹³⁵ Men da han kom til templet den dagen, og han så disse Kjerubene bevege disse vingene fram og tilbake, og innså at disse Englene tjente fremfor Guds åsyn (Og Disse Englene visste ikke engang hva synd var; og for å stå i Guds Nærvær måtte De dekke Sine hellige ansikter, for å stå i Guds Nærvær.), da ropte profeten ut: “Ve meg, for jeg er en mann med urene lepper. All min teologi, teologi og slikt som jeg har lært, alle de flotte forestillingene jeg hadde om Gud, jeg står ansikt til ansikt med det nå.” Han sa: “Jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor blant et folk som har urene lepper.” All deres lære om lovene, og slikt de hadde gjort, hadde aldri nådd det stedet hvor han var kommet inn i Guds Nærvær, og sett Gud med sine egne øyne; og Hans slep, da Han satt der oppe i det Høye, i Himlene. Og der var han, ansikt til ansikt med virkeligheten. Og han ropte: “Jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor blant urene mennesker.”

¹³⁶ Det var da Kjerubene tok tengene, og et Glødende kullstykke fra alteret, og rørte ved de urene leppene. Og forandret ham fra en pyse, eller fra en utdannet mann, en lærer, til en profet som Guds Ord kunne tale gjennom. Ja visst, mens han var i Guds Nærvær, Det var noe annet. Den tørsten som han hadde hatt, hadde kommet til det punktet da, at han ble fylt med Den.

¹³⁷ Og la meg fortelle deg, venn, jeg bryr meg ikke om hvor mange menigheter du melder deg inn i, hvor mange navn dere skriver inn, hvilken vei dere går, og om dere er bestenet, neddykket eller hva enn dere er; før du møter Personen, Jesus Kristus! Det, det er det eneste som virkelig vil tilfredsstille.

¹³⁸ Følelser vil ikke gjøre det; du kan hoppe opp og ned og rope så lenge du vil, eller du kan løpe opp og ned på gulvet, og du kan tale i tunger så mye du vil. Og disse tingene er hellige og gode. Jeg sier ikke—jeg sier ikke noe imot det. Men inntil du møter den Personen, den tilfredsstillende Delen, dette Noe som inntar enhver fiber i kroppen din; ikke ved følelser, men ved en tilfredsstillelse!

¹³⁹ Jeg pleide å se et lite skilt der det sto: “Hvis du er tørst, si Parfay.” Da jeg var en gutt var det en liten drikk som ble kalt Parfay. Jeg husker at jeg kom nedover veien, åh, fra en fisketur, jeg hadde vært oppe ved dammen, et gammelt, stillestående vann. Og jeg var skrubbsulten, og jeg så et skilt der det sto: “Hvis du er tørst, bare si Parfay.” Jeg begynte å si: “Parfay, Parfay.” Jeg ble tørstere hele tiden. Og jeg—jeg . . . Ser dere, jeg—jeg—jeg var kommet dit at jeg ikke engang kunne spytte, etter en stund, jeg var så—så tørst.

¹⁴⁰ Vel, ser dere, det vil ikke gjøre det. Det er ingenting som vil tilfredsstille det. Det spiller ingen rolle, du kan drikke Cola, du kan drikke hva enn du vil av søte, kullsyreholdige drikker og så

videre, det er ingenting som kan tilfredsstillende tørsten mer enn et godt, kjølig, kaldt rennende vann. Det vil slukke tørsten. Alle disse andre tingene er erstatninger.

¹⁴¹ Og hvorfor ville vi ønske å ta en erstatning, når det er en ekte dåp i Den Hellige Ånd som tilfredsstillende enhver fiber og lengsel i menneskesjelen? Stå da ansikt til ansikt med døden slik den store Apostelen Paulus sa: “Å død, hvor er din brodd? Og, grav, hvor er din seier? Men Gud være takk, Han som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus!” Det er erfaringen, broder, som tilfredsstillende den hellige stillheten som . . . eller den hellige tørsten som er i deg. Den tilfredsstillende den. Du trenger ikke gjøre noe mer med det. Ja, Den renser leppene.

¹⁴² Og det finnes også mennesker som bare lever på følelser, på . . . Noen mennesker sier: “Vel, vi har en hel del av det i pinsebevegelsen vår.” Og de går inn, som er fint, de klapper i hendene [Broder Branham klapper i hendene—Red.] og spiller musikken. Musikken stopper, “sh, puh”, en bøtte med vann slo over alt sammen, ser dere. Vel, vi—vi gjør det, det har blitt en vane for oss å gjøre det. Vi har, vi—vi . . . Det har bare blitt til en av våre skikker.

¹⁴³ La meg si deg noe. Når du tilber Gud i Ånd og i Sannhet, når det blir en *vane* for deg å gjøre det, fordi du tror du *bør* gjøre det; fordi du tror, hvis du ikke roper, eller hopper opp og ned, eller danser med musikken, vil naboen din tro at du er frafallen; du drikker fra en stillestående strøm. Riktig!

¹⁴⁴ Inntil Den fyller enhver fiber, inntil Den Hellige Ånd Selv bobler inni deg; det spiller ingen rolle om musikken spiller, om de spiller *Nærmere Deg min Gud*, eller hva enn det er, Den Hellige Ånd ringer fremdeles med herlighetsklokkene i ditt hjerte. Det tilfredsstillende. Det er Guds tilfredsstillende Del. Med noe mindre enn Det, er du ferdig.

¹⁴⁵ Du kan tale med menneskers og Englers tunger, du kan gi alt du eier for å gi mat til fattige, du kan profetere, og du kan ha kunnskap, forstå alle mysteriene og alle disse tingene, og fremdeles er du ingenting (Første Korinterbrev 13) inntil det tilfredsstillende Noe som alene kan slukke den tørsten.

¹⁴⁶ “Min sjel tørster etter den levende Gud, som hjorten stønner etter rennende vann. Hvis jeg ikke kan finne Den, vil jeg gå til grunne.” Når du kjenner en slik hunger etter Gud, da vil noe skje. Den Hellige Ånd vil lede deg til Guds herlige kilder. Ja, sir.

¹⁴⁷ Nå, det er en god ting å tilbe i Ånden. Det er sant. Men noen ganger har du Ånd uten Sannhet. I Johannes 4 står det: “Vi tilber Gud i Ånd og Sannhet.” Og Jesus er Sannheten. Det er helt riktig. Og Han er Ordet.

¹⁴⁸ Kildene Gud sendte for å tilfredsstillende deg i det naturlige, satan har forurenset alle sammen. Han har puttet bedøvende

gift i alle han klarte å komme inn i. Det er riktig. Han tok menighetens store kilde.

¹⁴⁹ Og det var Guds vei. Jesus sa: “På denne Klippe vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke beseire Den.”

¹⁵⁰ Vel, det er forskjellige meninger om dette. Det romerske folket, katolikkene sier: “Han bygde Den på Peter.” Ser dere, og hvis det er slik, så falt Peter fra, etter et par dager. Så, Det var ikke det. Den var så visst ikke bygd på Peter, *Petra*, den lille klippen. Og så sier protestantene at: “Han bygde Den på Seg Selv, Jesus Kristus.” Ikke for å være annerledes, men jeg er uenig med dem. Han bygde Den ikke på noen av dem.

¹⁵¹ Han bygde Den på åpenbaringen av Hvem Han var. Han sa: “Salig er du, Simon, Jonas sønn, kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg, men Min Far som er i Himmelen har åpenbart dette for deg.” Ikke ved kunnskap! Du lærte Det ikke ved bøker. Du lærte Det ikke ved å melde deg inn i en menighet. Du lærte Det ikke ved å rope. Du . . . Men Den Hellige Ånd Selv har brakt Personen Jesus Kristus til deg, så: “På denne Klippe vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke beseire Den.” Den hellige tørsten har blitt tilfredsstilt i Personen Jesus Kristus. Slik er det. Det er det vi ønsker å se etter, tilfredsstille den tørsten med Det. Ja vel, vi finner at vi må.

¹⁵² Kunnskap? Åh, du! Kunnskap er en god ting, vi fyller på, og i dag er vi fulle av den. Men du skjønner, kunnskap . . . som jeg sa her om dagen, da jeg talte over emnet kunnskap. Det var en mann som stod utenfor, snakket med en venn av meg som stod der, sa: “Hvis en mann ikke tror på utdanning, hvorfor leser han da Bibelen?” De . . .

¹⁵³ Jeg tenkte: “Vel, hvis de ikke forstod hva Herren Jesus sa, hvordan skal de kunne forstå en dumming som meg, hva jeg sier?” De kunne ikke engang forstå Ham, så enkel som Han var.

¹⁵⁴ Han sa der en dag: “Dersom dere ikke spiser kroppen, Blodet, drikker Blodet og spiser kroppen til Menneskesønnen, har dere intet Liv i dere.” Han forklarte Det ikke. Han gikk videre. Det er riktig. Skjønner?

¹⁵⁵ “Vel”, de sa, “denne Mannen er en kannibal. Vi vil ha Ham . . . å spise Hans kropp, drikke Hans Blod. Han er en vampyr. Ser dere, Han vil at vi skal bli en vampyr.” Skjønner? Disse intellektuelle!

¹⁵⁶ Men Han sa: “Mine får hører Min Røst.” Ser dere, Det ville komme til de Utvalgte, som Gud hadde utvalgt ved forutvitenhet. “Og de som Faderen . . . Intet menneske kan komme til Meg uten at Faderen drar ham. Og alle Faderen har gitt Meg, de vil komme, de vil forstå Det.”

¹⁵⁷ Disiplene kunne ikke forstå Det, men de trodde Det. Skjønner? Det er riktig. Hvis du tror Det! Jeg forstår ikke alle ting. Jeg tror Det likevel, ser dere, fordi Gud sa Det var slik.

¹⁵⁸ Kunnskap. Du vet, satans evangelium er kunnskap. Visste du det? Han forkynte det i Edens hage, for Eva, og hun ble forført ved hans kunnskapsevangelium. Nå, og har besmittet hele den menneskelige slekt, med det. Det er helt riktig. De har tatt utdanningsprogrammer, satt dem i menigheten. De er gode *der ute*, men ikke i Guds Ord. Nei, sir. Du kjenner ikke Gud gjennom utdannelse. Du kjenner ikke Gud ved—ved—ved å vite hvordan, lære matematikk og uttale store ord.

¹⁵⁹ Paulus, han var en smart mann. Men da han kom til Kristus, og mottok Den Hellige Ånd, gikk han til korinterne og sa: “Jeg kom ikke til dere med overtalende ord fra menneskelig visdom”, selv om han kunne ha gjort det. Sa: “Jeg kom til dere med Den Hellige Ånds kraft og manifestasjoner, for at deres tro skulle være grunnet på Gud, ikke på visdommen til et eller annet menneske.”

¹⁶⁰ Nå, noen ganger lager vi menighetsprogrammer, de søker også etter sin—sin pastor. Menigheten går for å velge pastoren, de sier: “Vel, denne pastoren, nå, han har to grader fra høyskolen. Han studerte psykologi i fire år. Han tok *dette, det, det andre*.” Og de velger inn en slik mann (hvorfor?) i stedet for en pastor som tror at Guds Ord er inspirert og er Gud, og vil forkynde Ordet uansett hva folk mener om Det.

¹⁶¹ Gud sa til Esekiel, vet dere, sa: “Forkyynn det enten de tror Det eller ikke. Forkyynn Det, uansett.” Skjønner? Riktig. Enten de tar imot Det eller ikke, det kom ikke an på det. De tok ikke imot Jesus. Han gikk rett videre, forkynte Det like fullt. Skjønner?

¹⁶² I stedet for en ekte pastor som virkelig vil forkynde Ordet og tro på Gud, prøver de—de—de å innføre intellektet, mannen som har den beste utdannelsen; mannen som kan stå på talerstolen og bare bruke femten minutter, så de kan komme seg hjem ganske raskt, og gå (noe) for å finne på noe annet, og Ricky kan ta sportsbilen sin og kjøre ut, og de kan dra på dansefester og alt annet. Og det er, åh, det er—det er bare—det er ikke annet enn en korrump kunnskapsforurensning. Det er riktig. Det er akkurat hva det er. Det er riktig. Men hva er det? Det tilfredsstillt deres smak, ser dere, det faller i smak for et verdslig kirkemedlem.

Det faller ikke i smak for en hellig. Han vil ta Ordet hver gang!

¹⁶³ Men de sier: “Åh, vel, nå disse menneskene er bare litt forskrudde.” Ser dere, de bare, de forstår det bare ikke. De, de prøver å leve i gamle dager.

¹⁶⁴ Er det ikke rart! Jeg kommer ut hit til Vesten, og jeg oppdager at alle prøver å leve i gamle dager, alle ønsker seg alltid den gode, gamle cowboy-tiden. Og drar ned til Kentucky, den gamle

hillbilly-tiden, de ønsker å oppføre seg slik, ha slike opplegg. Men når det kommer til gammeldags Religion, vil de ikke ha noe med Den å gjøre.

165 Gamle dager? Jeg kom ned hit i rodeosesongen, jeg la merke til en stor kvinne der nede, med dette grønne greiene under øynene og kortklipt hår, en sigarett i munnen. Ja, hvis de hadde sett det tilbake i gamle dager, ville de trodd at det var noe riktig galt med henne. De, de ville—de ville—de ville satt henne inn. Hva om moren din ville ha gått ut, kledd seg slik du og datteren din kler dere i dag, hva ville ha skjedd? De ville lagt henne inn på psykiatrisk avdeling. Ja visst, om hun kom ut uten skjørtet sitt på seg. Vel, husk nå, det er det samme i dag.

166 Mennesket råtner i kroppen sin. Hvis de gjennomgår middelalderen, mellom tjue og tjuefem år gamle, så råtner hjernecellene deres også. De har ikke . . . Folk har blitt slik at de ikke har nok forståelse. De vet ikke hva anstendighet er. De vet ikke forskjellen på rett og galt. Og, åh, selv om utdanningsprogrammene deres, de . . .

167 Visste dere at utdanning, jeg kan bevise det for dere, er av djevelen? Ikke å lese og skrive; men, jeg mener, å sette utdanning inn i menigheten.

168 Hva er det kommunismen bygger på? Vitenskap, utdanning, det er deres gud. Satan, ser dere, det var det han presenterte for Eva. Det er det de fremdeles klamrer seg til.

169 Nå har det inntatt menighetene våre, inntatt baptistene, metodistene, og presbyterianerne, pinsevennene og alle. Noe utdanning, intellektuelt, en eller annen stor *så-og-så* og noe i den retningen, som bare fører ham lenger bort fra Gud. Det er galt. Ja, sir. Så finner vi ut at (de) det tilfredsstiller deres ønske. Når en—når en—en menighet stemmer inn noe som det, viser det bare hva som opptar den menigheten, hva deres ønske er, hva de tørster etter. De ønsker å si: "Pastoren vår er vidsynt. Han har ikke noe imot fellesbading, og han går sammen med oss."

170 En ung jente fortalte min Sarah, her om dagen. Pastoren hennes hadde vært i Afrika; og da han kom tilbake, kledde hun av seg klærne, den kvelden, hadde bare et par trange tights på seg, og danset watusi for ham, for å underholde ham fordi han hadde vært i Afrika. Watusi er en stamme der borte, vet dere. Du store, jeg skulle likt å se en av jentene i min forsamling prøve å gjøre noe slikt, watusi?

171 Ser dere, det viser bare tilstanden! Og en pastor som vil sitte og se på en i forsamlingen sin, en ung (seksten eller atten år gammel) jente der ute avkledd på den måten, og gir henne lov til det, det viser at han kommer fra en kloakkum selv, en Guds mann gjøre noe slikt. Ja visst.

172 Det høres flatt ut, men jeg innser at jeg taler dette utover landet også. Men også dere vet dette, broder, søster, la meg si dere at det er Sannheten.

173 En gribb vil ha døde ting. Det er riktig. Og det er dødt! Det er helt riktig. Viser tydelig, det viser bare tydelig her hva som er i deres hode og deres kontrolltårn, hva det gir dem, ser dere, hva som er i sjelen deres. Sjelen deres lengter etter slike ting.

174 Sjelen deres lengter etter en høyintellektuell kirke, der folk kler seg virkelig flott, og pastoren bruker femten minutter, eller tjue. Og hvis man går utover det, tar de ham med bak til diakonstyret. Og han må ikke si noe om synd. Han må ikke si noe om å kle seg i shorts, og vil ikke si noe om folk som gjør *dette, det* eller *hint*. Han må ikke nevne det i det hele tatt. Hvis de gjør det, vil styret få kastet ham ut. Ser dere hva det er? Det er deres tenkende manns filter.

175 Bibelen sier i Første Johannes 2,15: “Dersom dere elsker dette verdenssystemet eller tingene av denne verden, er det fordi Guds kjærlighet ikke engang er i dere.”

176 Hva nå med alt de driver med i dag i menighetens navn; danser kvadrilje i menigheten, terningsspill, bingo, selskaper, tenåringeres rock'n'roll, twist, alle disse greiene! Se på denne Elvis Presley, en djevel i to sko! Pat Boone, Ricky Nelson, de største skyldnerne dette landet noen gang har hatt! Det er riktig. De sier: “Åh, de er veldig religiøse, de sang kristne sanger.” Det burde de ikke. Menigheten burde ikke engang tillate noe slikt! Noen av disse karene går ut her, og—og i kveld er de på en—en veikro her ute, og danser og spiller musikk og slikt, og neste kveld kommer de til alteret og gråter, og neste kveld spiller de musikk på plattformen. Åh, du godeste! Hvor langt kan skitten, hvor langt kan skitten komme, likevel? Ja, sir. La ham først bevise at han er en Guds mann, ikke alt dette oppstyret bare fordi han kan klimpre på en gammel gitar eller noe.

177 Ønskene dine kan fortelle deg hvem som sitter på tronen i ditt hjerte. Ut fra det du elsker, det viser det. Du, du sier: “Vel, jeg mener de tingene er helt i orden, broder Branham.” Vel, husk bare nå, i ditt hjerte, du vet hva som er der. Ja, sir. Ved det sjelen din ernærer seg på, hva sjelen din tørster etter, og du kan se at den er tilfreds med det; hvis det ikke er dette Ordet, så er det noe galt, fordi Den Hellige Ånd lever på Ordet alene. Skjønner?

178 Jeg vil at du skal se en annen stor fare, rett før vi avslutter, dersom du ikke—dersom du ikke er skyldig i noen av disse tingene som jeg har nevnt, og, det er, faren ved å overse en tørst. Skjønner? Du sier: “Jeg har en hellig tørst. Men jeg—jeg er ikke skyldig, broder Branham, i å bare gå å melde meg inn i en menighet, og slikt som dette.” Men, ser dere, det å overse en tørst! Hvis du unnlater å slukke tørsten etter vann eller mat,

vil du dø. Og hvis du overser tørsten i deg etter Gud, vil du dø åndelig.

179 Du ber om vekkelse, du venter på at menigheten din skal få vekkelse. Vel, det er ikke—det er ikke vekkelsen for deg. Vekkelsen burde begynne rett i deg, når du begynner å tørste etter Gud. Det er kanskje ikke andre medlemmer av menigheten som ønsker den vekkelsen. Hvis den bryter ut i deg, vil den bryte ut andre steder. Skjønner? Men, ser du, du overser den tørsten.

180 Lar du være å melke kua, når kua er . . . juret er fullt av melk; og hvis du lar kua være på den måten, vil hun tørke ut. Det er helt riktig. Hvis du lar være å drikke vann og sier: “Jeg kommer ganske enkelt ikke til å drikke noe mer”, så vil du dø. Lar du være å spise mat, vil du dø.

181 Så hvis du lar være å gi Den Hellige Ånd Guds Ord, vil du dø.

182 Dere kristne, dere baptister, metodister, presbyterianere, pinsevenner, Assemblies of God, Oneness, Twoness, Threeness, hva enn dere er, ser dere; spiller ingen rolle, det betyr ingenting for meg, jeg tror ikke det gjør det for Gud. Ser dere, du er et individ, du er en enhet. Du vil aldri komme til Himmelen som en menighet, eller en—en denominasjon. Du vil komme til Himmelen som ett enkelt menneske, mellom deg og Gud. Det er alt. Spiller ingen rolle hvilken menighet du tilhører.

183 Og hvis du lar være å lese Bibelen og å tro på Bibelen, så Den Hellige Ånd kan næres ved Den, vil du dø. Jesus sa i Johannes 4,3; Skriftstedet, har det rett . . . Jesus sa at: “Mennesket ikke skal leve av brød alene, men av hvert Ord”, ikke bare deler av Det.

184 Vi tar en liten bit *her*. Jeg kaller det en Bibel-haiker. De sier: “Vel, jeg tror *Dette*, men det *her* hopper jeg over, ser dere.” Skjønner?

185 Du må ta Det, Ord for Ord. Jesus sa: “Mennesket skal leve av hvert Ord som går ut av Guds munn.” Visste dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

186 Og, dere vet, vi har gjort—vi har gjort den tiden vi lever i, vi—vi har gjort denne tiden til . . . en—en—en religiøs forvrengning.

187 Datteren min ropte på meg for ikke lenge siden og sa til meg: “Pappa”, fra den andre siden av huset, hun sa, “kom bort hit, vi skal sette på et religiøst program”. De sang sanger, lovsanger, og det var en eller annen liten Ricky som leste noe der oppe. Og om jeg noen gang har sett noe vanhellig bevegelse, så var det det! Disse karene der oppe og folka, det så mer ut som et show. Skulle forestille en indianerstamme, og de holdt på, og—og hoppet opp og slo til hverandre.

188 Hvor, hvor er det blitt av oppriktigheten, hvor er de gammeldagse lovsangene vi sang før, og gleden i Guds Ånd, og tårene som rant nedover kinnene våre? Og nå prøver vi å holde pusten til vi nesten ikke har noe mer pust i oss, til vi blir blå i

ansiktet, for å prøve å vise at vi er noe til sanger. Ser dere, vi har kopiert det fra Hollywood, og alle disse programmene som vi ser med disse intellektuelle lovsangene og stemmetrening. Jeg—jeg liker å høre god sang; jeg liker å høre god, gammeldags pinsesang fra hjertet. Men jeg avskyr virkelig å høre på den skrikingen de kaller sang i dag. Det er riktig. Jeg synes det er fullstendig latterlig. Det er en forvrengning. Det er riktig.

¹⁸⁹ Jeg liker å se en mann når han er en mann. Jeg hater å se en som er iført konas undertøy her ute, og trukket opp på siden; og—og en hårrull hengende ned her foran, og to hårtoner hengende ned som hårlugg, klippet foran. Det, jeg—jeg kunne ikke kalle det en mann. Han vet ikke hvilken side av rasen han tilhører. Skjønner? Det er riktig. Du ser hvordan kvinnen ser ut, kvinnen prøver å klippe håret sitt, gjøre håret sitt som mannen; mannen prøver å gjøre håret sitt, panneluggen som kvinnen. Mannen kler seg i sin kones undertøy; hun kler seg i hans arbeidsdress. Ser dere, bare en forvrengning, helt snudd på hodet.

¹⁹⁰ Og det er det samme med landet, med folk, med menigheter, med alt. Å Gud! Hvor er slutten på det? Herren Jesu Kristi Komme, det er slutten på det.

¹⁹¹ Så, hvis du lar være å ernære Den Hellige Ånd med Guds Ord! Jesus sa: "Ethvert Ord skal være ved Den Hellige Ånd." Og hør, nå, hvis du prøver å ernære Den med feil ting, hvis Det er den ekte Hellige Ånd i deg, vil Den kjenne forskjellen. Nå, husk, det er Guds Ord Den Hellige Ånd lever av. Den lever ikke av entusiasme. Den lever ikke av utdanning. Den lever ikke av kirkegang. Den lever ikke av teologi. Det er stor forskjell på noe som er inspirert og et teologisk synspunkt på det.

¹⁹² Alle teologene på Jesu tid, hjelpe meg, de hadde ord for ord, side etter side, alt utlagt, Messias måtte komme på *denne* måten! Det var nøyaktig slik det var. Og de gikk glipp av det, alle sammen. Dere vet hva Jesus sa da Han kom, sa: "Dere er av deres far djevelen, og dere gjør hans gjerninger."

¹⁹³ Det var ikke åpenbart for dem hva det virkelige Ordet var. Ser dere, de gikk glipp av de små hjørnene, slik de går glipp av det i dag. "Hvis du vil tilhøre *dette* og tilhøre *dette*, vil du klare deg bra." Ikke tro på det. Du må tilhøre Kristus. Og hvis det er Noe i deg, som hungrer etter Kristus!

¹⁹⁴ Husk bare, da du var i din fars lender, så var du sammen med ham. Men faren din kjente deg ikke da, og du kjente ikke faren din. Og du måtte komme og bli født. Gud gjorde det mulig gjennom moren din, som en grobunn, og så kom det. Og så ble du en mann eller en kvinne, hva enn det var, da gjenkjente du faren din, og faren din kunne ha fellesskap med deg.

¹⁹⁵ Nå, husk, hvis du har Evig Liv, var ditt Liv i Gud i begynnelsen. Og, Livet, Gud er Ordet. Og så da Ordet ble kjød i Jesus Kristus, kom Gud ned for å bo i Sin Egen kropp, gjorde Seg

Selv til Guds Sønn. Da Gud kom ned for å bo i det, var du i Ham da Han ble korsfestet. Og du ble korsfestet med Ham, og du døde med Ham på Golgata. Du ble begravet med Ham, på fjellet. Og du oppstod med Ham, på Påskemorgen. Og nå sitter dere sammen på Himmelske steder, i Ham, og nå har dere fellesskap med Ham. Skjønner?

¹⁹⁶ Gud Selv ble en av oss. “Ingen har sett Faderen, noen gang, Faderens Enbårne (Sønn) har forklaret Ham.” Det vil si, Gud ble et Menneske, slik at Han kunne ha fellesskap med deg som et menneske. Skjønner? Og nå er du—er du kjød, og Han er kjød. Gud ble kjød iblant oss, i Sin Sønn Person, Jesus Kristus. Og i Ham var Gud. Han var Gud, ikke noe mindre enn Gud. Han var Gud. “Gud manifestert i Sønnen, Jesus Kristus”, som gjorde Ham til *Immanuel*, som profeten sa Han ville være.

¹⁹⁷ Nå ser du da, at du måtte ha vært før verden i det hele tatt var dannet, navnet ditt var skrevet i Livets Bok hos Lammet. Og hva kan du da spise? Den Hellige Ånd lever av Guds Ord. Og nå i Åpenbaringen 22,19, sier Bibelen: “Hver den som tar ett Ord bort fra *Dette*, eller legger ett ord til Det, hans del vil bli tatt bort fra Livets Bok.” Ser dere hvor dypt det er? Du kan ikke, Den Hellige Ånd kan ikke leve av verdens ting.

¹⁹⁸ Slik som en duefugl og en kråke. En kråke er en stor hykler. En kråke, den karen kan gå ut her og kan spise hvete hele dagen lang; og kan fly av gårde til et gammelt, dødt åtsel, og spise det også. Den kan sitte i åkeren og den kan spise hvete sammen med duen, og gå bort og spise på det døde åtselet.

¹⁹⁹ Men duen kan spise hvete hele dagen lang, men den kan ikke spise av et dødt åtsel, fordi den er en due. Og duen har ingen galle. En bit av det døde åtselet, det ville drepe duen. Ser dere, den har ingen galle. Og det er slik det er, ingen bitterhet.

²⁰⁰ Det er slik det er med en virkelig, ekte kristen. De vil ikke ha verdens ting. De spiser kun Guds Ord, og Det alene; det som er rent, den tenkende manns Filter. Ser dere, de kommer gjennom Det, og Det alene. Verdens døde ting, det stinker for dem.

²⁰¹ Se på den gamle kråka i syndflodens tid som fløy fra kropp til kropp, og spiste på de gamle, døde åtslene, han kom ikke tilbake til arken. Men duen kunne ikke finne noen hvile for sine føtter, ser dere, hun kom tilbake til arken der hun fikk korn. Og det er slik det er med oss, vi lever av Guds Ord.

²⁰² I Salme 42. David må ha skrevet denne Salmen, Salme 42, da han var en flyktning, da han sa: “Min sjel tørster etter Deg, som en hjort stønner etter rennende vann.” Se, han ropte. David var en flyktning. Han hadde vært . . . Han hadde salveoljen over seg, han visste at han ville bli konge. Profeten hadde salvet ham til konge. Nå, legg merke til det, og der var han, han hadde en liten flokk soldater som bestod av hedninger og så videre, var oppe på toppen av fjellet. Der kunne han se sin egen elskede by,

omringet av filisterne på alle kanter, på grunn av deres synd. Og David, på den varme dagen, det må ha vært da han skrev denne Salmen: “Som hjorten stønner etter rennende vann.”

203 Se på David i denne tilstanden. Han kikket ned, han så på sin elskede by. Og han husket da han var en liten gutt, han pleide å ta sauene med ut til denne bestemte dammen der. Det var et rikt, vannrikt landskap der nede, og også rikt på brød. *Betlehem*, betyr egentlig, “Guds brødhushus”. Og så da David husket at han gikk dit og drakk det gode, kjølige vannet, og her oppe lå han nå som en flyktning, borte fra sitt eget folk. Han hadde ingen steder å dra, og sjelen hans må ha ropt ut etter det gode, kjølige vannet.

204 Han hadde noen tjenere der som, du store, hans minste ønske var en ordre. Og de, tre av dem, kjempet seg vei gjennom filistrenes rekker; femten miles, syv miles eller noe, fram og tilbake; brøt de seg gjennom og brakte ham litt av det vannet. Men sjelen tørstet . . .

205 Kroppen hans, han var der oppe, sannsynligvis måtte han drikke av det han kunne få tak i, noen gamle geiteskinn og slikt med noe varmt vann i, på den varme dagen. Han tenkte: “Hvis jeg bare kunne legge meg ned og slukke denne tørsten som jeg har! Hvis jeg bare kunne dra ned til Betlehem og legge meg ned ved den kilden, og drikke!”

206 Og da de gikk ned og fikk tak i vannet, og brakte det tilbake, var hans sjels tørst så mye større, ikke for Betlehem, men for Jerusalem; sjelen hans var det. Derfor ofret han vannet og sa: “Jeg vil ikke engang drikke det.” Han helte det ut på bakken. Ser dere, sjelen hans var mer tørst etter Gud enn den var etter å tilfredsstille sitt behov for en god . . . tørsten i kroppen hans, med godt, kaldt vann. Han helte det på bakken.

207 Ser dere, Guds Hus, sjelens kjølede vann fra Jerusalem, som er ovenfra! Jesus sa i Johannes 6,33: “Jeg er Livets Brød. Jeg er Livets Brød.” *Betlehem*, “Guds hus”, menigheten vår, Guds jordiske menighet, menigheten som er her på jorden. Vi elsker å gå til menigheten her på jorden, men større er Jerusalem, som er der oppe, som er Gud. Jerusalem ovenfra, som er Gud! Større er sjelens tørst etter å være der sammen med Ham, enn den tilfredsstillelsen du får ved bare å melde deg inn i en menighet et sted. Ser dere, å melde seg inn i en menighet tilfredsstiller ikke den tørsten. David beviste det her, vannet som kom rett fra Guds hus, ser dere, han helte det ut på bakken; for å finne velvilje, for å få det gode, kjølige vannet fra Gud. Selv på det . . . Større enn den tørsten som er i deg, er sjelens tørst etter Gud.

208 Legg merke til Jerusalem, ordet. “Jerusalem er ovenfra”, sier Bibelen, “som vi er . . . er Moren til oss alle”. Og Kristus er vår Mor. Vi innser at Gud er vår Mor, for vi er født av Ham. Ordet betyr ganske enkelt “fred”, Jerusalem, *Shalom*. Eller, *Shalom*, som betyr “fred”, Jeru-shalom, ser dere, betyr “fred”.

209 Enhver sjels tørst skulle være større etter Livets vann, enn å si at du tilhører en menighet; sjelens tørst kan ikke bli tilfredsstilt, den ekte, sanne tørsten. Den kan bli fordervet. Du kan *tro* at alt er i orden når du melder deg inn i en menighet, men det er ikke Det. Det vil ikke tilfredsstille den ekte, hellige tørsten etter Gud. Det vil ganske enkelt ikke gjøre det. Det bare . . . Det er bare ikke der.

210 Nå, David sa her i Salme 42,7: “Når dypet kaller på Dypet, ved lyden av Dine fossefall”, sjelen kaller.

211 Hør her, jeg har ofte brukt dette som en illustrasjon. Hvis det er en finne på fiskens rygg, så må den ha blitt plassert der for at den skulle svømme med den. Den har et behov for den. Nå, hva om den sa: “Jeg skal bli en annerledes fisk. Jeg vil bli en smart, utdannet fisk. Hm-hmh, jeg—jeg vil bare . . . Jeg vil tro på en skikkelig teologi! Jeg tror ikke jeg trenger å ha den finnen”? Den ville ikke kommet særlig langt i vannet, ville den? Og det er helt riktig.

212 Hva om treet sa: “Nå, jeg vet at det måtte være en jord først, som jeg kunne vokse i. Det er riktig. Det er meningen at jeg skal vokse i jorden. Men jeg vil være et annerledes tre, jeg vil bare at de plasserer meg midt ute på gaten her, så jeg kan bli lagt merke til”? Ser dere, det ville ikke levd særlig lenge. Skjønner? Det er riktig.

213 “Når dypet kaller på Dypet”: Det skal mer til enn å melde seg inn i en menighet. Det skal mer til enn å håndhilse på predikanten. Det skal mer til enn å leve et godt, anstendig liv. Det trengs noe for å tilfredsstille deg på innsiden, som strømmer ned fra Gud, inn i sjelen. “Dypet kaller på Dypet, ved lyden av Dine fossefall, Å Herre. Dypet kaller på Dypet!”

214 Hva slags tørst kunne vi tro var i oss i kveld? Vi, som pinsevenner, hvor er vi på vei? Hva slags tørst er i oss? Hva slags tørst er i meg? Hva slags tørst er i deg? Prøv aldri å kvele den hellige tørsten etter Gud.

215 For mange år siden, da de fant gull i fjellene her ute. Jeg leste en historie for mange år siden, som jeg alltid har husket. Det ble sagt at det var en—en gullgraver som dro ut hit et sted bortenfor fjellene her, og for å lete etter gull, og han gjorde et rikt funn. Og han kom tilbake og tenkte; da han kom tilbake til byen, at nå ville det være helt slutt på problemene hans. Og—og han—han prøvde å—å si: “I morgen drar jeg tilbake og jeg vil . . .” Bare en dagsreise til, så ville han komme til byen, og han ville ha med seg gullet. Og han hadde store sekker fulle av det.

216 Han hadde en hund med seg. Ikke for å sammenligne hunden med Den Hellige Ånd, men bare for å gi en illustrasjon. Men denne hunden . . .

217 Om natten, lå gullgraveren på sengen sin, og—og han begynte å tenke: “Nå, i morgen skal jeg—skal jeg ta med meg alt gullet

mitt, og jeg vil bli akkurat det jeg alltid har ønsket å bli. Jeg—jeg—jeg har alltid ønsket å bli en rik mann. Jeg—jeg ønsket å eie fine ting og så videre.”

218 Og—og så begynte denne hunden å bjeffe, fordi det var en fiende som nærmet seg. Og han—han gikk ut der, og han sa: “Hold munn!” Og da roet hunden seg. Og ikke før han hadde kommet tilbake i seng, og nesten hadde sovnet, så begynte hunden igjen, og slet i lenken. Og han gikk ut til døren igjen, sa: “Hold munn! Jeg vil at du skal vite at i morgen er jeg en rik mann, skjønner du”, og det var hans store drøm. Men hunden begynte å bjeffe igjen.

219 Og til slutt ble han så ute av seg at han gikk og hentet geværet sitt og skjøt hunden, og drepte den. Han sa: “Jeg vil ikke ha mer bruk for deg likevel. I morgen er jeg en rik mann. Jeg vil bli en rik mann i morgen.”

220 Og han satte fra seg geværet i hjørnet, snudde ryggen mot døren og sovnet. Og mannen som hadde fulgt etter ham i dagevis, listet seg inn og drepte ham. Han ble ingen rik mann, ser dere, han stoppet varselsignalet som forsøkte å fortelle ham at livet hans stod på spill.

221 Og, broder, søster, du vil aldri kunne . . . Prøv aldri å dempe det hellige ropet i ditt hjerte, ser dere, ved å melde deg inn i en menighet, ved å fremsi en trosbekjennelse, ved å tilhøre en bestemt organisasjon.

222 Det fins kun én ting som kan tilfredsstille det, det er Personen, Jesus Kristus. “Som hjorten lengter etter rennende vann, slik tørster min sjel etter Deg, Å Gud. Min sjel tørster etter den levende Gud!” Ser dere, det er noe i deg, som ønsker å se Gud i aksjon. Sjelen din tørster etter Det. Ta ikke til takke med noe mindre enn Det.

223 Ikke la en eller annen pastor fortelle deg: “Du trenger bare å håndhilse på ham, melde deg inn i menigheten, eller tilhøre *denne* organisasjonen.” Ikke kvel den hellige tørsten. Det er en advarsel til deg. En dag vil komme da du er ved veis ende.

224 Som en ung dame i byen vi kommer fra. Hun fortalte . . . En ung jente gikk på møte der oppe, og en veldig fin, ung jente. Og hun kom nedover gaten. Hun hadde langt hår, vet dere, og håret hennes var trukket bakover nærmest som en glatt, skrellet løk, og ansiktet hennes så . . . ingen sminke på seg. Og denne jenta pleide å gjøre narr av henne, sa: “Hvis dere ikke hadde den treige predikanten dere har der oppe”, snakket om meg, sa—sa, “kunne du sett noenlunde ordentlig ut. Men du ser ut som noe fra en antikvitetsforretning.” Og, åh, hun lot henne virkelig få gjennomgå, hver gang hun så henne på den måten. Sa: “Pastoren vår er vidsynt.” Sa: “Han—han—han kjenner dem. Så, hvorfor gjør du slikt? Det betyr ingenting, hvordan du kler deg eller

tenker.” Det gjør det! Guds Bibel sier at det gjør det. Vi skal leve av hvert Ord!

225 Så denne unge jenta brydde seg aldri om henne, fortsatte videre. Hun er en misjonær nå.

226 Så fikk denne—denne unge damen en kjønnssykdom, og hun døde. En venn av meg behandlet henne med balsameringsvæske da hun var døende. Han fortalte meg, sa . . . Etter at hun var død, kunne han fortsatt lukte væsken. Hun hadde et hull som hadde spist seg inn i siden hennes, kjønnssykdom. De visste ikke . . . Selv ikke foreldrene hennes visste hva som feilte henne. Og hun døde. Men før hun døde . . .

227 Hun underviste på søndagsskolen. Og alle i den lille søndagsskolegruppen hennes kom inn, de ønsket å se henne når hun reiste til Himmelen, når Englene kom for å bære henne bort. Og pastoren hennes var på utsiden, og tok seg en røyk, gikk opp og ned i gangen på sykehuset. Og alle sammen skulle syngre når hun skulle dø, vet dere. De visste at hun måtte dø. Legene sa at hun var døende, så alle ville se Englene komme for å bære henne bort.

228 Og med ett, da hun stod ansikt til ansikt med virkeligheten! Nå, hun var et trofast menighetsmedlem, hun var en søndagsskolelærer og et trofast menighetsmedlem i en fin, stor, denominell menighet. Men da hun begynte å kjempe, da døden nærmet seg; øynene hennes bulet ut, og hun sa: “Jeg er fortapt!” Hun sa: “Jeg er fortapt! Gå, hent pastoren!”

229 Han slokte sigaretten, og gikk inn, sa: “Her, her! Her, her! Vi skal få legen til å gi deg en sprøyte.”

230 Sa: “Jeg vil ikke ha noen sprøyte.” Sa: “Din bedrager av en mann! Jeg er i ferd med å dø, og jeg går til helvete. Og jeg er fortapt fordi du ikke fortalte meg Sannheten. Gå og få tak i den lille Goodhue-jenta, og bring henne hit til meg, så fort som mulig. Hun har rett.”

231 Vent til du møter virkeligheten en gang. Prøv ikke å døyve den hellige tørsten. Ikke skyt Den bort med en eller annen moderne, utdannings, dobbeltløpet hagle. Lytt til advarselen fra Den Hellige Ånd i kveld, som advarer deg: “Jeg er Veien, Sannheten og Livet; ingen kommer til Faderen uten ved Meg.” Og Han er Ordet.

La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk.

232 Jeg ønsker å sitere ett Ord til fra Herren Jesus mens dere tenker på det. Jesus sa i Matteus 5: “Salig er de som hungrer og tørster.” Det er til og med en velsignelse å ha den tørsten i deg. Har du kommet til et punkt at hele systemet ditt—ditt—ditt har blitt så forurenset av denominasjonalisme, og små kulter og klaner, og slikt, små kirkeordninger, sosiale, som losjemedlemskap og så videre, fra kirke til kirke? Har djevelen

klart å få i deg dette forurensete vannet, og slafser du det i deg, som en gris i et trau? Når du ikke engang vet hva den virkelig tilfredsstillende tørsten etter Gud er; å se Ham, en virkelighet, ved Den Hellige Ånd som lever i deg, og manifesterer Seg. Hvis du er—hvis du er i den tilstanden i kveld, hvis du fremdeles tørster etter Gud, la meg fortelle deg:

Det fins en Kilde fylt med Blod,
Tappet fra Immanuels årer,
Der syndere dukket i dens flod,
Renses fra all sin skyld.

Det gledet tyven da han så
Den Kilden på sin dag;
Hvor også jeg, så ussel som han,
Får vasket synden av.

Ved tro den strøm jeg alltid så
Fra Dine sårs forråd,
Forløsende kjærighet har blitt min sang,
Og blir det til min død.

²³³ Hvis du har den tørsten i kveld etter å vite mer om Gud, og å komme nærmere Ham, vil du bare løfte opp hånden din nå? Mens hvert hode er bøyd, si: “Be for meg.” Å Gud, se på hendene!

²³⁴ Utover landet hvor dette blir kringkastet nå, fra øst, nord, vest og sør, dere i rommene, løft opp hendene deres til pastorene og hvem som måtte være der, at du ønsker; du, noe i deg, tørster etter Gud. Den hellige tørsten!

²³⁵ Ikke slukk den . . . Åh, du sier: “Broder Branham, jeg—jeg ropte en gang. Jeg danset i Ånden.” Ikke, ikke, ikke slå deg til ro med det. Nei.

²³⁶ Vent til tilfredsstillelsen kommer, den tilfredsstillende Delen av Den Hellige Ånds fylde kommer inn, da vil disse gledesklokkene med fryderop, og tungetale og dans i Ånden komme. Du trenger ikke musikk for å gjøre det. Du vil gjøre det når du kjører nedover veien, i bilen din. Du vil gjøre det når du feier gulvet. Du vil gjøre det når du slår spikrer i veggen, i snekkerarbeidet ditt. Hvor du enn er, den usigelige og herlige Gleden!

La oss be nå.

²³⁷ Kjære Himmelske Far! Langt, svært langt, ble dette lille Budskapet i kveld, men Kjære Gud, må Din Hellige Ånd gi betydningen til hvert hjerte. Rett i denne menigheten i kveld var det dusinvis av hender som gikk opp, rundt i alle rom og overalt. Vi—vi ber, kjære Gud, for dem. Åh, må Guds tilfredsstillende Del (som er Kristus, Håpet om Herlighet, Livets Håp i dere), må Den komme til hver enkelt av dem.

²³⁸ Langt utover landet, fra California, langt oppe i New York, hvor det nå er tidlig på morgenen, hører de på der oppe; borte

i—i New Hampshire, og nede i Boston, og helt nede i Texas, gjennom Indiana, ut i California, og over det hele. Å Gud, se på de hendene; se hva som ligger bak dem, Herre, det hjertet der som hungrer og tørster.

²³⁹ Denne fordervede tiden, hvor djevelen har forblindet folkets øyne, til bare å slutte seg til en menighet, og sier: “Det er alt du trenger.” Og de ser fremdeles på seg selv og ser hvordan de oppfører seg, og ønsket de har om å ligne verden.

²⁴⁰ Når Bibelen forteller oss: “Hvis vi elsker verdens ting, så er ikke Guds kjærlighet i oss.”

²⁴¹ Tenk bare, Far, hvordan han kan forvrengte det ekte, sanne Ordet, hvordan de kan si: “Åh, vi tror Bibelen, men ikke *Dette*. Vi tror ikke på *Dette*. Vi tror at *Dette* var for en annen tidsalder. Vi tror at *dette* er Det”, fordi en eller annen denominasjon har villedet sinnet deres ned i den kloakken.

²⁴² Når, Jesus sa: “Den som tar ett Ord bort fra *Dette*, eller legger ett ord til Det, hans del vil bli tatt bort fra Livets Bok.”

²⁴³ Kjære Gud! Tenk på skuffelsene der ved Dommen, når folk har levd et godt, rent, hellig liv, gått på møte så trofast som bare det, og går fortapt.

²⁴⁴ Tenk på fariseerne, hvor, fra de var små gutter ble de opplært i Ordet, gikk gjennom skolegang og alt mulig, hellige (måtte være det, ellers ville de bli steinet til døde), og Jesus sa: “Dere er av deres far djevelen.”

²⁴⁵ Hvordan Israel dro ned dit! Og la dette være en advarsel til pinsevennene, Herre, utover landet. Hvordan Moses, en profet, kom ned til Egypt for å oppfylle Guds ord, for å bringe kveldslyset til dem! Hvordan de hadde sett Guds mektige mirakler! Hvordan de hadde fulgt ham, krysset Rødehavet, ble døpt til ham, gikk ut i villmarken og spiste Englemat som falt fra Himmelen. Og så nektet de å ta hele Ordet, da de kom tilbake fra Kadesh-barnea . . . til Kadesh-barnea, fra det—fra det lovede land og sa, “de er som kjemper; vi kan ikke gjøre det”. Når, Gud sa: “Jeg har allerede gitt dere landet”! Grenseland! Jesus sa: “De gikk til grunne alle sammen. De er døde”, fortapt, uten Gud, selv om de hadde gjort alle disse tingene. De hadde sette disse miraklene; frydet seg, danset opp og ned langs kysten med Miriam, mens de slo på tamburinen. Og kun tre, ut av de to millionene, kom inn.

²⁴⁶ Vi innser, Far, at når sæden, genene fra hannen og hunnen kommer sammen, er det kun én, ut av en million, som blir tatt imot. Én kime fra hannen finner det fruktbare egget fra kvinnen, hunnen, og en million andre går til grunne.

²⁴⁷ Det var en million, to millioner som kom ut av Egypt; to, Josva og Kaleb kom inn i landet. En ut av en million. Far, jeg—jeg skjelver når jeg tenker på det. Tenk, over hele verden i dag, er

det fem hundre millioner kristne, det ville bli fem hundre hvis Du skulle komme i kveld. Å Gud, la oss huske at ethvert Guds Ord står som et minnesmerke. Vi må tro Det. Vi må adlyde Det.

248 Og da Du sa: “Omvend dere, alle sammen, og la dere døpe i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, og dere skal få Den Hellige Ånds gave. Før løftet er til dere, og til deres barn, og til dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud skal kalle.” Og Gud, Du kaller fremdeles, i kveld, og løftet gjelder så lenge som Du kaller.

249 Og prester har forvridd folks tanker, og ledet dem ved utdanningsmessig, denominell skoleteologi, og de sier: “Åh, bare tro.” Djevelen tror også, men han kan ikke ta imot Den Hellige Ånd. Judas Iskariot var en . . . hadde gjort alt det som disiplene hadde gjort, forkynt Evangeliet; men da hans tid kom for å motta Den Hellige Ånd, viste han fargene sine.

250 Gud, må folket i landet i kveld innse det, uten den erfaringen, er de fortapt. Må det skje i kveld at deres sjeler vil bli tilfredsstilt med Din Del, Herre, idet vi overgir dem i Din hånd. De er Dine, Herre. Vi er bare ansvarlige for Ordet. Jeg ber om at de vil tro med hele sitt hjerte, og bli fylt med Den Hellige Ånd. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

251 Åh, er Han din tilfredsstillende Del? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Åh, du! Elsker du Ham av hele ditt hjerte? [“Amen.”] Nå, Ordene er noen ganger skarpe, men la oss bare synge i Ånden nå, ser dere, hver enkelt av oss nå. La oss håndhilse på broderen som sitter ved siden av deg, søster, og bare si: “Gud velsigne deg, pilegrim”, idet vi synger den igjen.

Jeg . . . (. . . ? . . .)

252 Nå har vi håndhilst på hverandre. La oss nå bare lukke øynene våre og synge i Ånden, løfte hendene våre til Ham.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

Åh, er Han ikke underfull?

Underfull, underfull, Jesus er for meg,
 Rådgiver, Fredsfyrste, Mektig Gud Han er;
 Åh, frelste meg, bevarer meg fra all synd og
 skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn!

Åh, underfull, underfull, Jesus er for meg,
 Rådgiver, Fredsfyrste, Mektig Gud Han er;
 Frelste meg, bevarer meg fra all synd og skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn!

²⁵³ Åh, er dere begeistret over deres erfaring med Kristus?
 [Forsamlingen fryder seg: "Amen."—Red.] Er Han ikke
 underfull? Tilfredsstiller Han ikke?

En gang var jeg fortapt, nå er jeg funnet, fri fra
 fordømmelse,
 Jesus gir frihet og en fullkommen frelse;
 Frelste meg, bevarer meg fra all synd og skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn.

Åh, underfull, underfull, Jesus er for meg,
 Rådgiver, Fredsfyrste, Mektig Gud Han er;
 Åh, frelste meg, bevarer meg fra all synd og
 skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn!

²⁵⁴ Tror dere at det er Bibelsk? [Forsamlingen sier:
 "Amen."—Red.] Bibelen sier: "Klapp i hendene. Rop med jubel
 for Herren." Dere vet, jeg har alltid ønsket å spille musikk.
 Datteren min, Rebekah, lærer piano. Den lille gutten min lærer
 trompet. Men jeg—jeg lærte et instrument med ti strenger.
 [Broder Branham begynner å klappe i hendene.]

Underfull, underfull, Jesus er for meg.
 Rådgiver, Fredsfyrste, Mektig Gud Han er;
 Frelste meg, bevarer meg fra all synd og skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn!

Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

Vi vil vandre i Lyset, et vakkert Lys,
 Kommer dit hvor nådens duggdråper funkler;
 Skinner omkring oss dag og natt,
 Jesus, verdens Lys.

Vi vil vandre i Lyset, det er slikt et vakkert Lys,
 Det kommer dit hvor nådens duggdråper
 funkler;
 Skinner omkring oss dag og natt,
 Jesus, verdens Lys.

²⁵⁵ [Broder Branham begynner å nynne: "Jesus, Verdens Lys",
 og deretter nynner forsamlingen sammen med ham—Red.] Tilbe
 Gud med alt du har.

Når de hellige marsjerer inn,
 Når de hellige marsjerer inn,
 Herre, jeg ønsker å være blant dem
 Når de hellige marsjerer inn.

Åh, når de kroner Ham til alles Herre,
 Når de kroner Ham til alles Herre,
 Herre, jeg ønsker å være blant dem
 Når de kroner Ham til alles Herre.

Åh, når solen ikke vil skinne mer,
 Når solen ikke vil skinne mer,
 Herre, jeg ønsker å være blant dem
 Når solen ikke vil skinne mer.

²⁵⁶ Elsker dere den? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå lurer jeg på om føttene dine er omvendt, danser du ikke mer der ute for verden? Skjønner? La oss trampe takten for Herren, for Herren. Du, er hendene dine omvendt, stjeler du ikke lenger? Er leppene dine omvendt, lyver du ikke lenger? La ikke religionen bare være i hodet ditt, la den fylle hele deg. Slik er det. Den tar tak i hele mennesket. Det er riktig. La oss trampe takten nå.

Når de hellige marsjerer inn,
 Når de hellige marsjerer inn,
 Herre, jeg ønsker å være blant dem
 Når de hellige marsjerer inn.

Åh, når de hellige marsjerer inn,
 Når de hellige marsjerer inn,
 Herre, jeg ønsker å være blant dem
 Når de hellige marsjerer inn.

La oss nå bare løfte hendene våre.

Når de hellige marsjerer inn,
 Når de hellige marsjerer inn,
 Å Herre, jeg ønsker å være blant dem
 Når de hellige marsjerer inn.

Når de kroner Ham til alles Herre,
 Når de kroner Ham til alles Herre,
 Herre, jeg ønsker å være blant dem
 Når de kroner Ham til alles Herre.

²⁵⁷ Elsker dere Ham? [Forsamlingen fryder seg: “Amen! Glory! Halleluja!”—Red.]

Da vil vi vandre i Lyset (Han er Lyset, vet dere),
 Det er et vakkert Lys,
 Det kommer hvor nådens duggdråper funkler;
 Vel, skinner omkring oss dag og natt,
 Jesus, verdens Lys.

²⁵⁸ Tror dere at Han er verdens Lys? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Gjør dere? Paulus sa: “Når jeg synger, vil jeg synge i Ånden. Hvis jeg tilber, vil jeg tilbe i Ånden.” Ser dere, hva enn du gjør, gjør alt sammen i Ånden. Det er riktig. Og Ånden bringer Ordet til Liv. Er det riktig? Det er riktig. Ja, sir.

Rop ut alle dere Lysets hellige,
 Jesus, verdens Lys;
 Nåde og miskunn i Hans Navn,
 Jesus, Lyset . . .

Så hva gjør vi?

Vi vil vandre i Lyset, det vakre Lyset,
 Kommer hvor nådens duggråper funkler;
 Skinner omkring oss dag og natt,
 Jesus, verdens Lys.

²⁵⁹ Beklager at jeg forvirrer dere musikere på den måten, med jeg blir bare revet med. Jeg vet ikke om noe bedre enn å tilbe. Det er måten å gjøre det på. Ja, sir. Jeg er takknemlig for denne anledningen, broder Mack, til å komme og ha fellesskap med deg og menigheten din her i kveld, alle disse fine menneskene.

²⁶⁰ Og dere som løftet hendene for dåpen i Den Hellige Ånd, jeg stoler på at dere får møte pastor Mack her, eller noen av dem, og går til et rom bak her. Og husk bare, da Gud talte Ordet i begynnelsen og sa "la det bli", så måtte det skje! Og Han sa: "Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdighet, for de skal bli fylt." Ser dere, det er nødt til å skje. Kom og besøk pastoren deres her, og støtt ham når han forkynner Evangeliet.

²⁶¹ La oss nå synge den gode, gamle sangen igjen, jeg bare elsker den: "Vi vil vandre i Lyset."

²⁶² Jesus sa: "Jeg er Lyset", og dere er i Ham. Skjønner? Hvordan kommer du inn i Ham? Blir medlem av Ham? Nei. Håndhilsning? Nei. Dåp i vann? Nei. "Ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme, som er Kristi Legeme." Og i det Legemet er ni åndelige gaver som fungerer gjennom det lokale legemet, den lokale menigheten. Det er apostolisk, hvis jeg noen gang har visst det. Det er riktig.

Så vi vil bli i Lyset, i det vakre Lyset,
 Det kommer hvor nådens duggråper er . . .

[Broder Branham snakker til pastor Mack—Red.] Ja vel!
 . . .? . . .

Skinner omkring oss dag og . . .

[Broder Branham snakker til pastor Mack—Red.] Vært en stor glede! [Broder Mack sier: "Tusen takk, broder. Tusen takk."]

TØRST NOR65-0919
(Thirst)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld, den 19. september 1965, i Grantway Assembly of God i Tucson, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org